Contents

			PAGES
1.	தலையங்கம்	...	1
2.	The 30th All India Educational Conference	...	3
3.	Experiences of a war Veteran	...	7
4.	Billy Graham	...	14
5.	St. Peter's Old Boys' Association Annual Day Address (28—12—55)	...	17
6.	Our field Notes	....	21
7.	Ranjan and his Jacket	...	25
8.	Honesty is the best Policy	...	26
9.	Who are they?	...	27
10.	Name the Birds	...	28
11.	Double 'E' Quiz	....	29
12.	Parallel Proverbs—ஒத்த பழமொழிகள்	....	30
13.	That is the way to be happy and gay	...	32
14.	Camera Club Notes	....	33
15.	The Bible	....	34
16.	Do you believe in ghosts?	....	36
17.	Some Intelligent Questions	....	37
18.	What Young India Needs to Remember To-day	...	38
19.	Smile a While	...	40
20.	Nalini	...	41
21.	கலையழகி மல்லிகாதேவி	...	44
	சிறுவர் செஞ்சிலுவைச் சங்கம்	....	55

23. தூயபேதுரு உயர்நிலைப்பள்ளி,
172-வது ஆண்டுவிழா அறிக்கை. ... 59

24. Report of the working of the St. Peter's Scout Troop I for 1955–56 68

25. Pupils who have passed the Tenderfoot Tests during 55–56 ... 72

26. Pupils who have passed the Second Class Test 72

27. School Sports Pirze Winners 73

28. Inter House Tournaments 78

29. The School Chronicle 80

30. Eligible list (1955) 85

31. List of Prize Winners (1955–56) ... 86

32. சிதறிய முத்துக்கள் 92

33. விகடத் துணுக்குகள் ... 93

34. விடுகதைகள் 94

35. தமிழ்க் கதைப்போட்டி 95

36. தமிழின் மறுமலர்ச்சி ... 97

THE PETRINIAN

St. Peter's High School Magazine,

TANJORE.

Vol. XXII] [1956

தலையங்கம்.

கடந்த ஆண்டு போலவே கோடை விடுமுறைக்குமுன்னே நம் பள்ளியின் இவ்விதழை வெளியிட்டதுபற்றி வியப்படைகின்றோம். இக் குறுகிய காலத்தில் நல்லமுறையில் வெளியிட பெரிதும் உதவிய அச்சகத் தாருக்கும் கட்டுப்படம் தயாரிப்போருக்கும் (Block Makers) முதற்கண் நம் நன்றி.

*   *   *   *   *   *

இவ்வெளியீடு, நிகரற்ற எழிலுடைய நிழற்படங்கள், கற்பனைசக்தி நிறைந்த கதைகள், சுவையூட்டி மகிழ்விக்கும் நகைத் துணுக்குகள், மாணவரின் அறிவுத்திறனை சோதிக்கும் விடுகதைகள், பள்ளியின் மற்றச் செயல்களைக் (Extra activities) காட்டும் குறிப்புகள் ஆகிய யாவும் நிறைந்து மிளிர்கின்றது.

*   *   *   *   *   *

நம் பள்ளியில் சில ஆண்டுகளாய்ப் பல மாறுதல்களும், முன்னேற் றங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் நம் பள்ளியில் இதுவரை ஒரு பொருட்காட்சிசாலை இல்லாதிருந்தது ஒருகுறைதான். அக்குறையை நீக்க நம் தலைவர் அரண்மனைப் பள்ளியில் ஒரு பெரிய அழகிய பொருட் காட்சிசாலையைத் தயார் செய்து வருகிறார். அடுத்த ஆண்டில் அப் பொருட்காட்சிசாலையானது அரிய பொருள்கள் நிறைந்து அழகாகக் காட்சியளிக்கும்,

*   *   *   *   *   *

இவ்வாண்டில் நம் அரண்மனைப் பள்ளிக்கு ஒரு வானொலிப்பெட்டிக் கிடைத்ததுபற்றி மகிழ்ச்சி. நம் பள்ளி நிர்வாகக் குழுத் தலைவர், கனம் A. எஸேக்கியல் ஐயர் அவர்களால் இவ்வானொலிப்பெட்டி திறந்து வைக்கப்பட்டது. அவ்வமயம் எடுக்கப்பட்ட நிழற்படத்தை இவ்விதழினுள் காணலாம்.

* * * * * *

தீர்த்த யாத்திரை செய்வதற்கல்ல; உல்லாசப் பிரயாணமாக நம் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 32 பேர் இராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி, குருஸடி தீவு முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றனர். இதில் நம் தலைவரும் கலந்து கொண்டது மிகவும் மகிழ்ச்சியளித்தது.

* * * * * *

கீழ்வகுப்புகளில் மாணவர்களின் ஆசன வசதிக்குறைவை நீக்க இவ்வாண்டில் நம் தலைவர் சுமார் ரூ. 6000 மதிப்புள்ள ஆசனங்கள் (dual desks) தயார்செய்து, கீழவாயிற் பள்ளிக்கும், அரண்மனைப் பள்ளிக்கும் அளித்துள்ளார்கள் என்பதை மகிழ்வுடன் நவில்கின்றோம்.

* * * * * *

இவ்வாண்டு நம் பள்ளியின் ஆண்டுவிழா மிகச்சிறப்பும் வனப்பும் அமைந்த முறையில் டாக்டர் V. K. பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் கொண்டாடப்பட்டது, அவ்வமயம் அன்னாரது மனைவியாரே பரிசு வழங்கினார்கள். நகைச்சுவை நிறைந்த ' சபாபதி ' என்னும் நாடகம் நம் பள்ளி மாணவர்களால் திறமையுடன் நடிக்கப்பட்டது

* * * * * *

நம் நகரில் தற்சமயம் எப்பள்ளியிலும் இல்லாத ஒரு விநோத இயந்திரம்—நாடாவில் ஒலிப்பதிவு செய்யும் இயந்திரம் (Tape Recorder) ஒன்று சுமார் ரூ. 1500க்கு நம் தலைவர் வாங்கி தந்துள்ளார்கள். அன்னாருக்கு நம் மனம் நிறைந்த நன்றி.

* * * * * *

இவ்விதழில், இடம் பெற்றிருக்கும் கட்டுரைகள், விடுகதைகள், சிறுகதைகள், நகைத்துணுக்குகள், நிழற்படங்கள் முதலியவற்றைச் சீரியமுறையில் ஆக்கி, இதன் வனப்பைப் பெருக்கிய ஒவ்வொருவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி.

பதிப்பாளர்கள்.

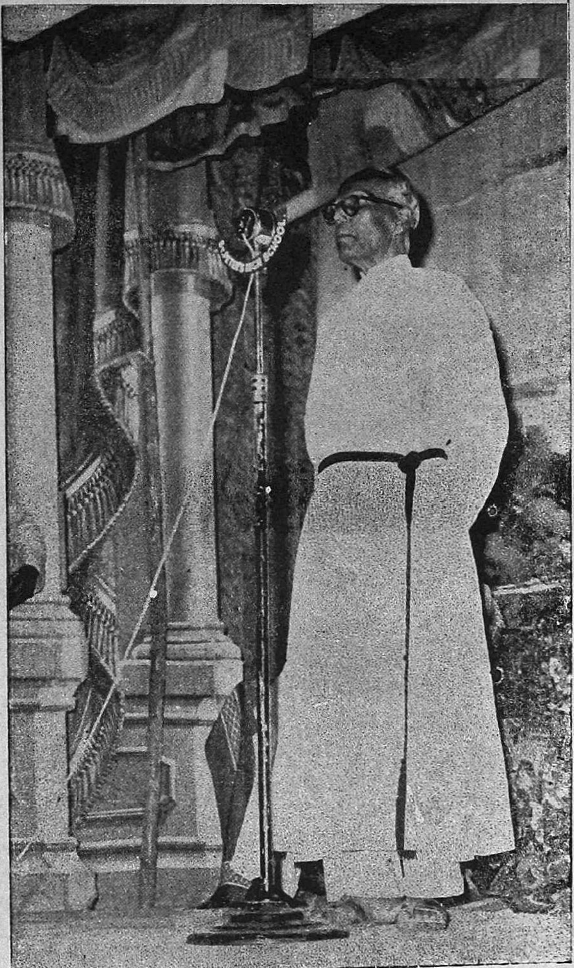

Rev A. Ezekiel, Chairman, C. S. I. High Schools' Managing Committee, Tanjore Dt.

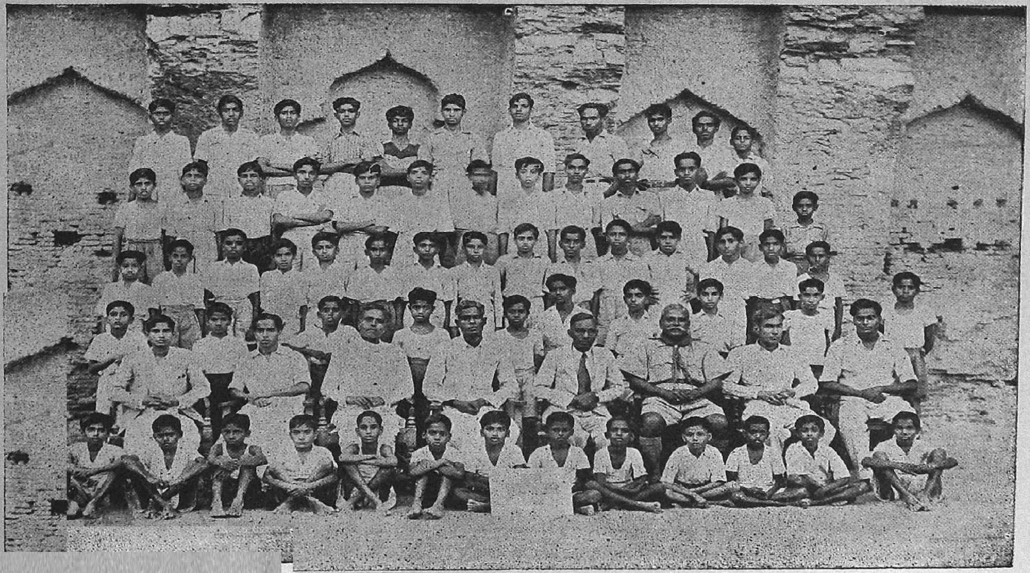

Red Cross Group.

The 30th All India Educational Conference.

(G. Sankaran, B.A., L.T.)

Christmas seems to be the season of All India Conferences. Nearly 4,000 teachers of all levels, drawn from all parts of India attended the 30th All India Educational Conference held in Delhi from December 26th to 31st (1955).

Delhi climate was cold in December, the thermometer registering 40 degrees. The Delhi University Campus, where the Conference was held can boast of fine modern buildings but the organisers were unable to provide cots for even half of the delegates, and one could not sleep on the floor. When we reached Delhi a few days prior to the Conference there were no volunteers to guide us, and it was only with some difficulty that we could find out where we were to lodge.

It was a happy coincidence that the Conference synchronised with Asia's biggest show - window, popularly known as the Indian Industries Fair.

On the 27th December there was only one function in the evening. Some of us availed ourselves of the opportunity to make a pilgrimage to Mahatma Gandhi's 'samadhi' at Rajkot and pay our respects to the Father of the Nation. The Educational Exhibition was opened in the evening by Dr. L. Shrimali the Union Deputy Minister of Education. The Deputy Minister rightly pointed out that school exhibitions were a more eloquent testimony to the usefulness of any system of education than anything else. He suggested that talented authors, intelligent teachers, enterprising publishers and the Government should jointly produce good juvenile literature which is extremely scarce in our country.

On the 28th December the Conference was inaugurated by no less a person than the august President of India, Dr. Rajendra Prasad. The President spoke for nearly an hour in Hindi and although I could not understand a word of it then, I was able to read an English translation of the speech in the "Indian Express" within six hours of his delivering the speech.

The President advocated the opening of more technological institutions in the country and said that the conventional Colleges served only one purpose and as such should be opened only whenever necessary. He deplored the new cult of supremacy of money which has crept into Indian society. All those who desired any place in society were perforce made to turn their attention from intellectual pursuits and honest work to this cult of mammon-worship. He said, "The teacher who occupied a high and honoured place in Indian life in the past, despite his abject poverty, is today the worst sufferer of all. He is not held in respect and honour because he is poor. We have come to believe that honour and status can be acquired only by amassing wealth. Honour and money should not be synonymous. We have to change the social values."

It is with great pleasure that I record our grateful thanks to the President who was good enough not only to inaugurate the Conference but also to give us a delightful 'at home' in the Rashtrapathi Bhavan. Needless to say, the delegates felt highly honoured at the unique experience of being invited to tea by the Rashtrapathi.

Prof. Humayan Kabir, Secretary of the Central Ministry of Education, than whom there is no greater friend of the teaching profession, made a very eloquent speech in English. In his Presidential address he suggested three measures for re-orientation and

improvement of education. These he said were the improvement of the lot of teachers, ensuring equal opportunities for all, and improvement of physical amenities in schools and colleges.

Making a powerful plea for improving the status of teachers Prof. Kabir observed, "The first and foremost consideration in any reconstruction of education is the creation of conditions in which a fair proportion of the ablest men and women of each generation would be attracted to and retained in the teaching profession. It would require a revolutionary change in society's attitude to the teacher. We must guarantee to teachers conditions of service and other amenities which compare not unfavourably with other professions to which men of comparable ability resort." He does not believe in wholesale condemnation of the present system of education. Everyone who has the interest of the country at heart should protest vigorously against this sweeping and unqualified condemnation of our education and devote himself to making effective suggestions for eradicating the weakness and strengthening the values of our present educational system. He significantly added, "I am not unaware of the great expansion in education since 1947 but I am not sure if history will judge that the endeavour we have made is commensurate with our capacity." The late Mr. Tomlinson was the Education Minister in the U. K. during the second World War. He refused to accept any cut in the Education budget even by a penny during the financial stringency of 1950-51. Quoting this incident Prof. Kabir recalled Mr. Tomlinson's ringing statement that this ministry did not spend but only invested in the future of the nation.

Sardar Panikkar's speech was read out in his unavoidable absence. He said that the new age in which they lived provided them with new techniques. The cinema, the radio and the television had opened

up immense possibilities for social education. Referring to television he said, that it combined the methods of the cinema with those of the radio and should be the most valuable instrument for furthering social education when introduced.

At its final sitting the Conference passed a number of resolutions, some of which are given below.

The Conference regretted that, despite declarations made by those in authority that the status of teachers should be raised, the Union and State Governments were continuing to plead inability to make any improvement on the ground of lack of funds.

In order to ensure security of service to secondary school teachers, the conference reiterated its earlier suggestion for the constitution of arbitration boards in the states.

The Conference demanded that the triple benefit scheme of provident fund cum insurance cum pension as recommended by the Mudaliar Commission should be introduced all over India from April, 1956.

It may not be out of place if I mention here that Indian Industries Fair which rightly attracted us everyday, proved an education in itself. Without going into details I may mention some of the things that we saw for the first time there viz. Television programme, the Glassman and the Zeiss Projection Planetarium of West Germany, the magic hands of the U. S. A., 'atoms for peace' by the U. S. A. and oil drilling machine set up by Rumania.

Before concluding it is my pleasant duty to express my grateful thanks to the St. Peter's High School Teachers' Association for sending me as their delegate.

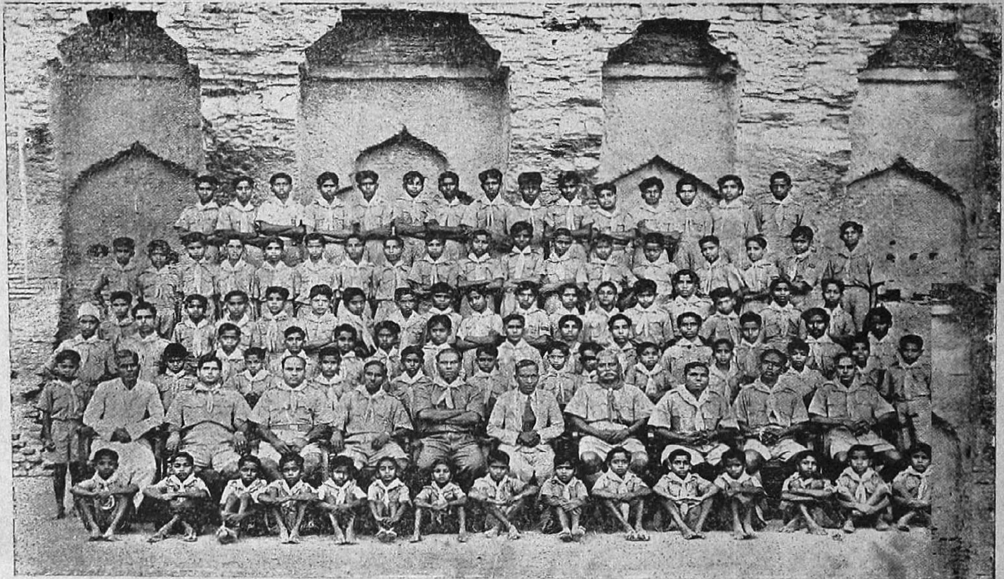

Scout Group.

Parents' Day Celebration – (East Gate)
The Principal Welcoming the parents.

Basket Ball Team — Inter.
District Winners.

Experiences of a war Veteran.

M. D. GEORGE KAY.
(Old Boy)

I am writing this narrative with the primary object of informing the pupils of my Alma Mater what a third World War would mean just when there is a War scare looming round the corner. I feel I am competent to tell you what ravages of war would look like as I have seen the seamy side of the 2nd World War from very close quarters as you would see from my narration.

It was in the year 1941 that I was posted to 2nd Echelon Malaya which had its Head quarters in that beautiful far eastern city of Singapore. This beautiful Island is a cosmopolitan city and the market language is Malay. It has a beautiful natural harbour and is second to none in the East.

It was in the year 1941 when talks of a 2nd World war were looming in the minds of the various bellicose nations, principally among them the Japanese that I received my posting orders. On 7—12—1941 immediately after dinner my friends and I decided to relax ourselves in that grandiose air-conditioned "Capital Theatre" where a film, "On the road to Singapore" was being screened. It was some time after midnight that we suddenly espied a slide stating, "All service personnel to report to their camps immediately". There was a regular stampede inside the theatre. We scrambled out of the theatre and were confronted by the Military Police who asked us to roll our sleeves down and hurry back to our camps.

On reaching our camp we were asked to report to the Quarter Master's office for issue of fire arms etc. We had instructions also not to undress and to be always in battle readiness.

That night I slept in my full kit-boots and all when all of a sudden I was awakened by sounds of explosions. The people in the whole camp were roused. Some started running to their stipulated trenches some ran here and there in quest of information. After a few explosions we noticed fires round about us but fortunately not any where near our camp. We switched on the radio expecting to hear some announcement but the station also appeared to have gone off the air. By eight in the morning our cooks brought us the news that several places in Singapore had received direct hits and that casualities had been pretty high.

On the 13th of February, 1942 I was struck by a shrapnel of a shell which exploded very close to me and I thereby sustained very serious head and face injuries. I was bodily carried to the Military hospital by one Capt. H. C. Jolly. I can never forget him to my dying day for the good service he had done me at the risk of his personal safety in the face of extremely adverse conditions. Stray bullets and shell splinters were flying all round us and I could see him ducking and taking shelter here and there, with the load on his back all the way to the hospital. I was returned to camp afterslip shod medical treatment, owing to non-availability of space at the hospital in spite of the gravity of my case. My lips were puffed and swollen. My constitution,strong as it was, stood me in good stead to bear the agony. My readers will be surprised to know that an irregular splinter about an inch long had been left imbedded in my gullet, unknown to the medicos, for about 15 days which I pulled out myself. I still have this piece with me as a memento, wrapped up nicely in cotton wool.

After coming to the camp my friends took me up and attended on me day and night taking turns. I was housed inside the trench for three days. They had put up a makeshift bed to make me feel comfortable.

On the 15th of February, 1942 at about 3 P. M. we were evacuating to a suburb. In my van there were about eight to nine persons. As our van was proceeding my sixth sense warned me of some impending danger. Sure enough, just as we reached the Singapore Municipal limits we heard a rattle of machine-gun fire. I was seated next to the driver. The van had no doors. The Japanese had by then infiltrated into our lines and were sniping at anything that came their way. My driver got a hit square on his forehead. He lost control of the steering wheel, the van wobbled shot forth madly, got clear over a wide side drain and came to a sudden jerking halt. In the impact I was thrown off to a distance of about 10 to 15 feet. The rest of the inmates were also thrown about here and there, and all except myself and the driver managed to escape. The driver was dead. The snipers were still concentrating their fire on me as I was thrown into their full view and became their most appetising target. I was still with my steel helmet on. Bullets were hitting all round me and I could see sand spurting out in front of me. I wiped off the sand from my face. I tried to pull myself up and make for a safer place. I was not able to do so and I had a feeling that my legs had fallen off my body. I saw blood gushing out from both my legs. I had'nt the strength to tear out a strip from my shirt and put a tourniquet around my leg to arrest the bleeding. One bullet had passed clean through my left thigh and another had grazed my forehead and my face and eyes were miserably covered with blood. I felt the taste of my blood in my mouth. I tried to raise myself again but to no avail. I therefore, with just one alternative, began to crawl, and crawl I did to a small wayside bush with all the strength I could muster. The effort was tremendous.

I had the strength to endure it as I was a full-blooded young man then and never for one second did I lose my consciousness. The rattling had quelled down and I breathed a sigh of relief. I lay there quietly for a long time waiting for the appointed time to join my forefathers. I was fully prepared to meet death and as I said my prayers and was getting ready, all the good days of my youth passed vividly before me, how I had spent my boyhood in a carefree way, how I had been swimming like a fish in the new canal at Tanjore etc. The thought of my parents, brothers and sisters crowded my mind. It was then that I recalled a verse that was in the last letter I received from my father in India. It read, "Not a hair of your head shall perish." When this verse came to my mind I said to myself that after all I might not die.

By sundown the same evening I saw the Japanese advancing along the road in their battle fury. Tanks and amphibian cars were also rumbling past through the night. I hardly slept. I thought I might never wake up if I went to sleep. I tried not to think about it because it gave me a feeling of helplessness. But for this a wonderful calm prevailed. I had the foresight to discard my military uniform that very afternoon and was lying only in my underwear. Some Japanese soldiers rushed at me with drawn bayonets and asked, "Indo! in Engiris soldier Ka?" I did not know their language then: (which only meant, "You Indian, are you a British Soldier") I simply gave them a pathetic look and a salaam. From then on we were cut off from the outside world. The last I heard from my people in India was a month ago. I was told on returning to India after a break of about ten years that my father had enquired about me and the Army Head Quarters in India had replied stating "Your son Jem M. D. George Kay is missing and is presumed dead."

The next day i. e. 16—2—1942 at about 6 O'clock in the morning two of my friends (now residing at Trichy) who had abandoned me the previous evening came in search of my dead body. It was all fate's doing. But what did they find? George in underwear completely disguised–both legs stuck to the ground in pools of dried blood with ants and flies playing on them. *That night I was practically lying among the* dead. They fell over me and embraced my dirty self, managed to find a derelict municipal cart from somewhere, placed me on it and took me, shall I *call* it a state drive through the deserted buildings and littered dead bodies. It would be difficult adequately to estimate the depth of my gratitude to them for their sincere and sympathetic treatment extended to me. The Japanese had by then taken complete control of Singapore.

It was at this time when the Indians of Malaya were leading a life of insecurity and hardship of continual anxiety to find the wherewithal to eat and live, that the Great self-exiled Indian revolutionary Subhas Chandra Bose stepped in to form the Indian National Army (I. N. A). In an alien country he formed a Government, raised an Army and declared war against the Anglo - Americans. He had a wonderful magnetic appearance and tremendous powers of organisation. The Japs paid him great respect because he had been given the unique privilege of dining with their Emperor. I have heard him speak on several occasions and the following sentence which he always spoke with conviction still keeps ringing in my ears, "No power was able to stop me from getting out of India, similarly war or no war, no power on earth can now stop me from getting into India". At this time the Kempothais (Japanese Military Police) who ruled Malaya were slangly known as "places of oneway traffic," because few came out alive the way they went in. There were several forms of tortures and unfortunately I had a unique occasion

to taste a few of them. It was on account of the sinking of a Japanese Hospital ship "AWA MARU" which was fully laden with troops. Some one gave the information that I was in the habit of listening into foreign stations for news. This information was enough for the Kempothais who pounced on me one night while I was fast asleep. All the radios in the Island were sealed by the Government and one could only hear in to Singapore Station. Listening into alien stations was an offence punishable with beheading, No more no less. I was really innocent and did not know the purport of my arrest. As soon as I was taken into the Station the Japanese were talking with one another that the notorious spy responsible for the sinking of their hospital ship had been arrested. They tied my hands behind the back, asked me to get up on a stool, tied the other end to a rafters and pulled out the stool, so much so I was literally hanging about a foot from the ground. They beat me on the fleshy part of my buttocks with a stick as thick as the handle of an axe. After every whack my body was swinging to and fro. After a few hits the whole part became benumbed. I did not raise a cry as I knew it would serve no useful purpose. Then they poured water on me and gave me another half a dozen strokes. These were happening at about 2:30 or 3 in the morning. They kept on asking me as to where I had hid my transmitter set. I kept on telling them that I did not possess any such set and that I was innocent. They did not believe me and said that I looked intelligent and that I was capable of doing it. It was then that I realised that it was dangerous to appear intelligent with the Japs.

After about an hour and a half, which appeared perilously long, they untied me and the chief spoke to me in a diplomatic way that he would make me also an M. P. if only I admitted my guilt. I told him I knew of the sinking of the ship only through the medium of the press. He became very angry and called out to his men to subject me to their notorious

water treatment. His command had hardly died out when a hose was connected to a large calibre screw-down - lid cork and the other end was thrust into my mouth. The tap was opened, and they held my mouth tightly closed. I drank so much of water that I was not able to breathe. Then they allowed me to lie on my back and one hefty Jap jumped on my stomach with his ammunition boots on. Water started gushing out through my mouth and nose. All that I had consumed the previous evening came out too. This was real hell. I am sure you can imagine the agony. After 13 days of varied forms of torture I still persisted with the same negative reply. One day the Jap chief said "You Indian, you have a big heart". I told him not to torture me any further but to behead me. He said that beheading would be only at the end. Day and night one would hear only shouts and wails from persons being tortured. Every morning the ambulance would come on its usual morning rounds to find out if there were any dead bodies and sure enough there invaribly would be one or two.

On the 13th day I was called out by the chief. The interpreter was also there. I thought that my hour had come. I had longed for it. The chief releasing me that day added that my movements would be watched. I bowed my head and staggered out praising GOD for having given me a new lease of life.

Japanese rule in Malaya was a terror and many persons suffered from chronic neurosis. But to me it was a nightmare and a tale of bitter memories.

BILLY GRAHAM

DAVID KOIL PILLAI.

On one evening last January Christians thronged the premises of Doveton's in Madras to see — What? A special film? An annual celebration? A play enacted by famous actors? No. or a personal appearance of agreat leader? Neither. Were these people lured there by advertisements? Partly. Why then these people numbering more than ten thousand poured into the playgrounds of Doveton Corrie High School and occupied seats reserved by them a month before? The truth is they wanted to see a man they had heard so much of and hear his heart to heart talk and have an experience which they did not have before.

BILLY GRAHAM is supposed to be the greatest evangelist the world has ever seen. You would like to know about this man if you do not know already — Would'nt you? He has said of himself something to this effect: "In the eyes of heaven, I am a small person" But, on earth he has so much publicity that even Hollywood is envious of him. He attracts more crowds than the greatest hero in Hollywood or the greatest politician who ever stepped on to a rostrum. More people listen to his programme than to anyother transmitted over the radio. Billy Graham is most respected and most sought after among christians. Why? Is it because he is so simple and good? No. There are people who are as simple and good as he. Is it because he is wise and intelligent? No. There are people who are far more wise and intelligent. Here are his humble remarks about himself: "I'm no great intellectul, and there are thousands of men who are better preachers than I.

I am but a tool of God. If God should take His hands off my life, my lips would turn to clay."

Let us trace back his life. He was Born of a well-to-do family near Charlotte in North Carolina. At the age of eight, Billy got up at 3 A. M. to milk the cows on his father's large dairy farm. When he was 14 he used to go in the family car wherever he wanted. Once he confessed thus: "I was very wild those days. All I thought about was girls and baseball; but never once did I behave badly with girls." In his late teens, he became a salesman and surpassed all other salesmen in the state of N. C. After failing at a college, Billy joined a Bible Institute. There he did not shine well, and he would not have become a preacher at all had he not met a very beautiful and good woman called Emily Cavanaugh. He fell in love with her. But, Emily disappointed him by saying one evening that she only wanted to marry a servant of God. Billy felt very lonely and miserable that night. He prayed and decided to devote the rest of his life to the service of God.

Billy Graham began to practise preaching at a Mission. His first Church Sermon was on Easter eve in 1938. In June 1939 he proved himself a real preacher — his preaching had effect — many people were converted. Later he was ordained as a regular minister. Meanwhile Emily had married someone else. However, Billy found in Ruth Bell a would-be life's companion. She had been looking to God for the right man to marry and she had once written a prayer in the form of a poem:

"Dear God" I prayed — all unafraid
(As girls are wont to be)
I do not want a handsome man
But let him be like thee:
I do not need one big and strong
Nor one so very tall,
Nor need he be some genius,
Or wealthy, Lord, at all:

(But) let his face have character –
A ruggedness of soul,
And let his whole life show, dear God,
A singleness of goal.

When Ruth became Billy's wife, she helped him much in his work. After workingin various missions, in 1947, Billy Graham became an independent evangelist.

Billy Graham has preached in almost every state in the U. S. A. He has preached on Korean battlefields and in Hiltler's former stadium in Berlin. He has preached in Scandinavia, Finland, Holland and France. In England 2,000,000 people came to hear him.

Billy Graham is a fisher of men and he catches them for CHRIST, and that too mostly among "Christians." But how does he catch them? Exactly as we do fish, Personally you and I may like sweets, but do we bait the hook with sweets and dangle it before the fish? No. We think about what the fish wants and bait the hook with it and the fish bites. So Billy Graham thinks about what people want. What do all men want? Peace. That is why tens of thousands of men women and children squeezed into every standing space that was available, and Billy Graham helped them have what they had been yearning for.

It is Billy Graham speaking at the meeting "You can leave here with peace and joy and happiness such as you have never known. You say, "Why, Billy, that's all well and good. I'll think it over and may come back some night and I'll.." You can't come to CHRIST any time you want to. You can only come when the spirit of God is wooing you .... I beg of you to come now before it is too late. Leave your seat now and come forward. If you have friends or relatives here, they'll wait on you. Whether you are old or young, rich or poor, white or coloured .... come quietly up now and say, "Billy, to night I accept CHRIST."

St. Peter's Old Boys' Association

Annual Day Address - 28-12-55.

By:

Sri. T. P. Gopalakrishnan, B. A., L. T.,

Mr. Chairman, friends and brethren,

Let me first offer my hearty thanks to the Executive Committe of the Old Boys' Association under whose auspices we are met here. It is very kind of them to have done me the honour to invite me to deliver the address on this occasion. Wise and more experienced nen had, in previous years, discharged ably this function. My shortcomings withal, I felt like responding to the call, for the call of old friends has always been dear to me and dearer still the call of the Alma Mater. Many members of our family had been educated under this very roof and had been sent out to play our part, small and great, as best as we could, but always nobly and humbly, in fear of God and in love of mankind, why of mankind alone but also in utter love of all creation and the Great Creator. It seems to me as though we are met here to do homage and to make an honest report of ourselves to our dear and revered mother.

St. Peter's of Tanjore is no mere brick and mortar. For decades she has been the living and lively symbol of things noble and great. The brothers Simon and Andrew were fishing on the shores of Galilee. Jesus happened to walk by and saw them as they cast their

net. He said unto them, "Follow me, I will make you fishers of men." And they obeyd at once. So runs the early history of St Peter, the once Simon, a quick, faithful and true disciple of the Lord. Even so, our St. Peter's true to its great name, has been fishers of men, fashioners of men. I recall the days I had spent within the precincts of this dear institution three decades ago. I recall them with pride and pleasure. Quite a panorama of bright pictures flit before me. I shall not pause to recount and describe all or any of those impressions howsoever pleasant in themselves. But, yet, as one who has chosen to spend all his life in the field of education and now as one addressing cld boys, which torm may not entirely exclude parents, I feel impelled to state the high aim and noble purpose and the basic and broad principle the fishers and fashiouers of youth of those days employed so deftly and so successfully in drawing out the best in yourg men.

Those fashioners of revered memory have ever kept in view character building as the high aim and prime purpose of all education. And, I am sure, even today the ennobling traditions handed down still prevail here, as it ought to in every educational institution, in spite of the great shakes and quakes which, unfortunately due to causes not quite beyond human control, have come to assail the student world, even as they have attacked age-long and sacred institutions of other kinds all the world over. Nowhere is an atmosphere of peace more necessary than in the realm of education, and it behoves every one of us, be he what he may in his own sphere, to see to the maintenance and the securing of an atmosphere of pure peace so that every coming generation of citizens may play their part well and ably, equipped not onlv with knowledge gathered and digested from books but also trained to a life of sobriety, tolerance, brotherliness, amity and peace. This century has been a period of intense unrest all the world over and how could

educational institutions alone remain unaffected by the impact around? While, therefore, no blame may attach itself to any individual for the deterioration in the standards of behaviour of children and men, it would be highly unwise not to recognise the injury which such impacts inflict on young and impressionable minds.

It was in 1917-18 that I first entered the portals of St. Peter's. 1918 is an important year in the annals of the human race. In that year had come to an end the World War I. As a little boy, I little knew then the significance either of the war or its end. Since then many of us have lived through another war, more devastating in its effects. Alas! And, we are made to live in, fear of yet another war which in its effects, if ever it should come, would inevitably prove the end of the earth, if not the heavens. We have now a knowledge of the terrible and callous consequences of the 20-th century wars. The reflective among us could not have helped wondering whether after all, the great progress of mankind in the many departments of life during the century, including that of education has not failed to deliver the goods; for what are we to think of scientists who stoop to spend all their zeal and energy in the production of weapons destructive and more destructive, of statesmen authorising annihilating wars, of generals issuing orders for the dropping of A-bombs and of chancellors of public Exchequers providing in their budgets millions on millions for the production of man-slaughtering armaments? And are not these men products of educatioal institutions with names greater perhaps than our St. Peter's? Either it is that educational institutions have failed to turn out men who would approach human problems in a human spirit or that the contaminating forces of the wider world have been too strong to be withstood by the young men who have gone out from these institutions. Whichever of these hypotheses should hold good,

I feel, it demands a reordering of the educational houses; otherwise, it should be clear that educational institutions fail to subserve the purpose they are intended for, for the link between these institutions and the life outside these establishments reveals a fatal flaw.

I fear we have gone unduly too far in compartmentalism. Religious and secular education should go hand in hand; in fact, I think, we shall not be erring if we give precedence to the religious over that of the secular. And now let me end my address with an extract from the epistle of St. Peter which could be no mean ideal for any educational institution to work for.

"Whereby are given unto us exceeding great and precious promises; that by these ye might be partakers of the divine nature, having escaped the corruption that is in the world through lust. And beside this, giving all diligence, add to your faith virtue; and to virtue knowledge. And to knowledge temperance; and to temperance patience and to patience godliness. And to godliness brotherly kindness and to brotherly kindness charity. For if these things be in you and abound they make you that ye shall neither be barren nor unfruitful in the knowledge of our Lord Jesus Christ."

OUR FIELD NOTES.

A. THANGARAJ,
Secretary for Games & Sports.

In keeping with our tradition of our School, the year 1955-56 also has been one of great activities in the field of Physical Education. The physical education department of the school has spared no pains to improve the physical standard of the pupils entrusted to its care.

With the view to developing the special aptitudes of pupils and to give an opportunity to every one of them to participate in all major games and sports, we have introduced a new scheme of physical education this year. The higher forms have two periods of physical education at a stretch and the new scheme has enabled us to conduct the group activities with great success. We divided the whole class into six groups according to their abilities and we coached them individually in Football, Hockey, Basketball, Volleyball, Cricket and Athletics by rotation and hereby they learn the fundamental skills of the games and athletics It gives an opportunity to every pupil to learn the games. In addition to the physical education classes we also have "Play for all Programme" throughout the year. The Inter-House Tournaments were conducted in the month of February 1956 on league basis and the pupils participated in the Tournaments with great enthusiasm. The competitions were very keen between houses and there was a close tie for the Best house in games and atlast the Serfogee House won the trophy by defeating the Pitchamuthu House by a single point. This clearly shows how the pupils took a keen interest in the Inter - House Tournaments and the keeness of the competition.

This year we organised a campaig to collect attractive trophies for the various sets in Sports and games We are happy to record that our efforts have met with a ready response and we collected eight Trophies worth about Rs. 1600/-. We express our sincere thanks to the gentleman who have generously donated trophies to our School.

Our performances in the Inter – District Tournaments also were creditable. Our School team partici. pated in all the games in different classes and won the Senior and Inter Basketball and Inter Softball in our District. Our School was adjudged as the best institution in games in our district. As regards the Inter District Tournaments we were declared winners in Inter Softball and Basketball.

Our School Sports were held in our palace playgrounds on 8th December, 1955. Altogether 275 competitors participated in the meet. P. Mani VI. A, S. Ramaswami VI. C., G. Doraisami IV. B., T. M. Nagarajan IV. B., T. N. Subramanian III. B, and Mohamed Farook, East Gate won the championship cups in Super – Senior, Senior. Intermediate. Junior, Sub – Junior and Beginner classes respectively. The Serfogee House was adjudged as the best house in Sports.

Sri T. K. V, Natesa Chettiar, Municipal Councilor took the salute and declared the Sports Meet op n. Owing to the inclement weather the prize distribution was postponed and the prizes were distributed on the School Anniversary Day.

The Tanjore District Sports were held in our playgrounds in the last week of January 1956. This year also they conducted the West District and East Districts sports separately on the semifinal day and the Inter District sports on the second day. In the west district our boys did extermely well and our School was declared

the best institution in Sports. The Jothi Pandian cup awared to the best institution in the West District in Sports and Games also was annexed by our School. We also won the Senior Relay. Our School athlete A. R. Jeyasekaran won the Grigg Medal but he was awarded an Association medal as he was not eligible for Grigg Medal according to the Bye Laws of the Association as he had already won the Grigg Medal last year.

In the Inter - District Sports our boys fared extremely well and we are proud to record that in keeping with our past record, our school was declared the best institution in sports and was awarded the coveted Morin Shield. In addition to the Morin Shield we also got the Hilton Brown cup for the best institution in Senior set' and the Senior Relay Shield. Again our athlete A. R Jayasekaran was adjudged to be the most outstanding athlete in the Inter – District Sports and was awarded the championship medal. Our School Senior Relay team has created a new record in the 4 x 100 Metres relay. For the forst time the Gopalsami Trophy which was awarded to the best School in Sports and games in the Inter-District was won by our School.

As usual our School staff participated in the District Tournaments and won Volleyball and Badminton in our District and Badminton in the Inter-District.

Eight Hockey players and three Football players were selected from our school to represent our district in the Regional Tournaments. Out of 12 althletes selected to represent our district in the Regional Sports at Nazareth 6 competitors were from our school. In the Raja Serfojee college Annual Sports there were two events (1500 Meters and Pole-vault) open to all the High Schools and colleges of the Tanjore District. In the 1500 metres P. Mani of our school got the first place and V. Chokkappan and R. Jagadeesan of our school secured second and third places in the Pole-vault.

One of the unique traditions of our school is that teachers give an "at home" to all the participants in the Inter-District sports and Tournaments and felicitate them on their splendid performance for the honour of our school. This year the pleasant function was held on 28th of February 1956 and about hnndred participants were given "Bouquets of Honour" by the principal.

Tho school organised the annual school exhibition on 1st and 2nd of March 1956 and we availed ourselves of that opportunity to present a Physical education stall in the exibition. More than 25 trophies were exhibited in addition to a large number of physical education aids and charts. The stall proved very popular and attracted great crowds.

Our special feature of our school is that not only the physical education teachers but also the other teachers play an important part in the organisation of games and sports in the school. They help us a great deal in the "play for all programme" and in the conduct of the Inter-House Tournaments. So I have great pleasure in placing on record the signal services rendered by the teachers and I thank them for their hearty co-operation.

Schoo Exhibition — Physical Education Staff.

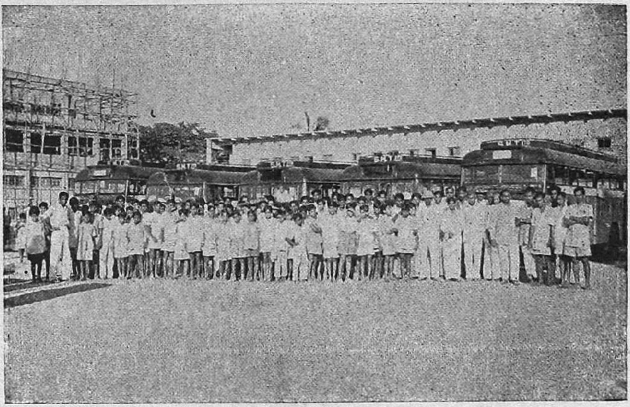

School Excursion to Dalmiapuram.

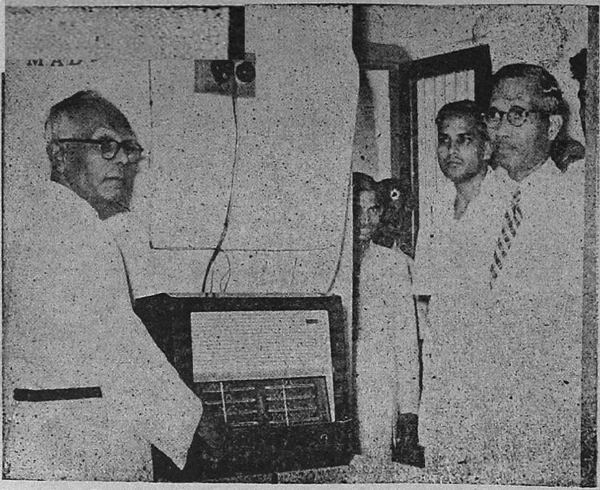

Inaugurating the School Radio
(Palace School)

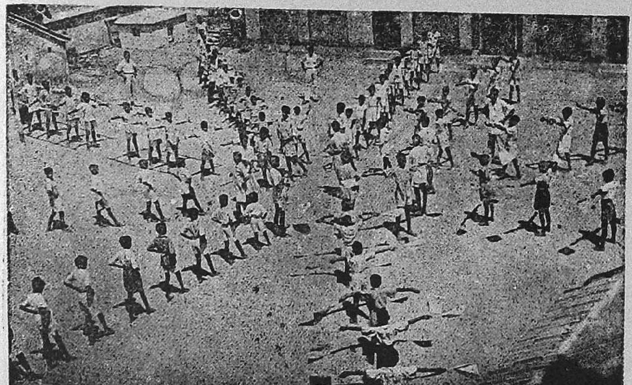

Mass Drill — (East Gate)

ENGLISH STORY — WRITING COMPETITION.

I-PRIZE WINNER

Ranjan and his jacket.

D. VICTOR ANANTHAKUMAR,
Form IV B.

RANJAN went to a shop the other day to buy a jacket. There was one that he liked very much. The colour and the pattern were exactly what he wanted. He saw that it was marked, " Reduced in price". He picked up the jacket and looked at it "what's the matter with it"? he said to the shop assistant. " It looks all right to me." The man said, " It fell on the floor and got some dirt on it. As it is soiled we have reduced its price !!

Ranjan bought the jacket. As he took it home, he thought how little it took to spoil a good garment. Just because the jacket touched dirt, its value had been reduced.

When Ranjan is lazy and indifferent and when he neglects his work, he has touched evil. When he disobeys the teacher and pays no heed to his advice, he is worthless in the eyes of his teacher. And when he is mean and indecent he is looked down upon by others. The charm and glow of his character wear off.

So also children who allow themseleves to be soiled are worth little in the eyes of men. Always remember this, boys, and you will become great.

ENGLISH STORY — WRITING COMPETIITION.

II-PRIZE WINNER

Honesty is the best policy.

S. SIMON,
VI Form 'A' Section

ONCE there was a poor man. He had his only son. The poor man was about to die. When he laya-dying, he called his son and advised him to be honest and dutiful in all his dealings. The poor man added that he had left him no other wealth except his valuable advice.

Then the poor man died. His relatives were all rich. The boy named George approached many of them to help him. But none of them helped him. George's uncle thougt that he was a mere burden to his community. So he took George with him and left him in a big city.

George had no other way except to beg in the streets. A rich man happened to pass through the street where the boy was begging. He opened his purse and took some money to purchase something. At that time a ten rupee note slipped down from his purse and he did not notice it. George found it and he had the temptation to keep it for himself. He did not do so because he remembered his father's valuable advice. So he handed it to its owner. The rich man felt happy and he took him home and made him his servant.

One day the rich man wanted to test his honesty. So he left a heap of money worth thousand rupees under the table and asked him to sweep the room.

When George swept the room he found the money and this time he was highly tempted to run away with the money. But he remembered his father's last words So he gave the money to the rich man. The rich man felt very happy and adopted him as his son and left all his wealth to him.

Meanwhile a big famine arose in the city where George's uncle was living. Some of George's relatives died and others escaped to other places. George's uncle came to the big city where George was living. One day when George was walking in the street he saw his uncle and his children begging in the streets. Immediately he took them home; fed them and treated them kindly. His uncle felt ashamed of himself. He craved forgiveness from George. They all lived happily ever after.

WHO ARE THEY

H. RAMANATHAN,
IV Form. D. Section.

The following are the names of great persons who were affectionatly called so. Name them.

1. Bapuji
2. Father Abe
3. Good queen Bess
4. Ike
5. Pandit

Answers :—

1. Mahatma Gandhi
2. Abraham Lincoln
3. Queen Elizabeth
4. President Eisenhower.
5. Pandit Jawaharlal Nehru

Name the Birds

H. RAMANATHAN,
IV Form. D. Section

The following are the names of ten Birds. Three letters are missing from each. The missing letters are given on the right but not in their correct places. Try to complete the names.

1.	TH — — —	H	KBI
2.	DUC — — —	LL	KAT
3.	COC — — —	OO	RRO
4.	SPA — — —	W	RUS
5.	R — — —	N	URK
6.	CU — — —	O	GFI
7.	T — — —	EY	IGE
8.	P — — —	ON	YNA
9.	KIN — — —	SHER	AVE
10.	M — — —	H	CKO

Answer :—

1. Thrush
2. Duckbill
3. Cockatoo
4. Sparrow
5. Raven
6. Cuckoo
7. Turkey
8. Pigeon
9. Kingfisher
10. Mynah

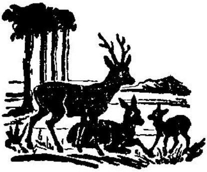

Double 'E' Quiz.

by

S. GEORGE BALA,

FORM VI B

FIND out the words ending in double 'E's with the help of their meanings :- ·

1. Person Whose name is superscribed ... ... ee
2. One to whom property is committed for the benefit of others .... ee
3. One who is proposed for an office .... ee
4. One who works for another ... . ee
5. One who is called for a function ... . ee
6. Persons appointed to consider or manage any matter .... ee
7. One to whom money is paid .... ee
8. One consecrated by a vow, a votary .... ee
9. A person to whom pledge is made .... ee
10. One who is not present to duty .... ee
11. A person to whom goods are sent .... ee
12. One to whom a contract is granted .... ee
13. A person under training ... ... ee
14. One to whom anything is referred for decision ... ... ee
15. Holder of a licence ... . ee
16. One for whom a payment order is drawn .... ee

See Answer 31-page

Parallel Proverbs ★ ★

H. RAMANATHAN
IV Form D. Section

ஒத்த பழமொழிகள்

1. Christmas comes but once year.
அமாவாசைச் சோறு என்றைக்கும் அகப்படுமா?

2. Strike while the iron is hot; make hay while the sun shines.
அலை மோதும் பொழுதே தலை முழுகு; காற்றுள்ள பொழுதே தூற்றிக்கொள்.

3. Too much of anything is good for nothing.
அளவிற்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு.

4. Love is blind.
ஆசை வெட்கம் அறியாது.

5. Necessity knows no law; All is fair in love and war.
ஆபத்துக்குப் பாவம் இல்லை.

6. Look before you leap.
ஆழமறியாமல் காலை விடாதே.

7. Good Homer sometimes nods.
ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும்.

8. Tit For Tat.
ஆனைக்கும் பானைக்கும் சரி.

9. Coming events cast their shadows before.
ஆனைவரும் பின்னே மணியோசை வரும் முன்னே.
கேடு வரும் பின்னே மதிகெட்டு வரும் முன்னே.

10. Birds of the same feather flock together.
இனம் இனத்தைச் சேரும்.

11. As clear as crystal.
உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல.

12. Do in Rome as the Romans do.
ஊரோடு ஒத்துவாழ்.

13. Union is strength.
எத்தால் வாழலாம் ஒத்தால் வாழலாம்.

14. Add fuel to fire.
எரிகிற கொள்ளியில் எண்ணெய் ஊற்றினார் போல,

15. Make the best of a bad job.
எறிகிற வீட்டில் பிடுங்கின மட்டும் லாபம்.

See Questions in page 29.

Answers.

1. Addressee
2. Trustee
3. Nominee
4. Employee
5. Invitee
6. Committee
7. Payee
8. Devotee
9. Mortgagee
10. Absentee
11. Consignee
12. Lessee
13. Trainee
14. Referee
15. Licensee
16. Drawee

"That is the way to be happy and gay"

K. Antony Shekhar,
IV F. A.

So ends the verse of a certain rhyme which becomes the topic of my reverie now.

I want to be happy. You want to be happy and who is there who does not want to be happy? Well then what is the way to attain happiness — real happiness that will stay on? That is what we must search and find out now.

We find the teeming millions of people all over the world racing for fame, name, wealth etc. etc., and they never seem to stop to rest which shows that they are not satisfied with their achievements. They are ever competing with each other christening it "Healthy Competition". In the absence of peace and contentnent it will be absurd to look for happiness.

But we need not despair. We folk belonging to St. Peter's have the Keys with us to unlock the great chamber of happiness. These Keys are Love, and service and we are ever pleased to propagate it to the world around us.

"Look wide and when you are looking wide, look wider still" says the chief Scout Lord Baden Powel. What are we to look for wide and wider? Look for opportunties of Service–Service dictated by Love!

The Great Master Our Lord Jesus Christ Himself said "I came not to be ministered unto but to minister" (Math 20 : 28) If we will truly love we will serve, for 'Love without action is dead' — — When that is our motto where is the room for anything but happiness in us?

* * *

Camera club notes,

By:

C. Ambrose, Secretory.

I have very great pleasure in presenting the annual report of the School camera club. The year under review has been one of varied activities. The members met every Saturday, and they had lectures and demonstrations. The dark room was available on all holidays for members to work.

We are grateful to the Principal for presenting us an enlarger worth rupees four hundred. Now we are able to make our own enlargements. In order to work comfortably in the dark room, we have been provided with an eletric fan. We are thankful to the Principal for this kind help and encouragement. Now it is a pleasure to work in the dark room.

During the school exhibition we had a photographic section. We displayed more than hundred pictures. We also ran a photographic studio. as a project with screen, flood lamps and all We took poses at the rate of eight annas a post card. We ended up with a small loss.

The annual Photographic competition came off in January. Silver medals were awarded by Dr. V. K. Pandian to prize winners. The following are the results of the competition.

First	——	C. Ambrose	Form VI-A
Second	——	Ramaswamy	Form VI-A
Third	——	Md. Salia	Form V-B

I take this opportunity to thank Mr. S. R. Pandyan. the President, and the other teacher members of the club like Messrs. V. Banal Rajaram and S. Chidambaram for all their help and guidance. May this clnb grow from strength to strength in the coming years!

THE BIBLE

S. GEORGE BALA,
Form VI-B.

The Bible, the Book of all books which contains sixty six books, was written by about forty authors. They lived in different countries. It was written during a long period. Kings like David and Solomon, statesmen like Daniel and Nehemiah, prophets like Isaiah and Ezekiel, unlearned and ignorant fishermen like Peter and John, learned men like Moses and Paul were some of the writers of this miraculous Book. Many of the writers never saw each other and they did not know what the others had written. The central idea of all their writings is the same. This proves that it is really not these writers who wrote the Books of the Bible at their own accord but by the inspiration of God. Every letter, dot and title of the Bible are inspired by God. One of the writers by name Paul says "All scripture is given by the inspiration of God."

The Bible is not just the religious book of the Christians but it is a Universal Book. It is acceptable by all because it is the word of God. It contains doctrines, history, geography, poetry, lyrics, science and all other forms of literature. But none of these are against one another or against modern science, inventions or discoveries. In this small article I would like to take some examples from the Bible, to show that these facts are not mere thoughts of men, but inspiration of God. Men with their own minds cannot realise such great truths.

For example, until modern times it was a firm belief of the people that the earth was flat. They even mocked at Gallileo when he said that the earth was round. But Isaiah who lived about 700 B. C. wrote "It is he that sitteth upon the circle of the earth" [Isaiah 40 : 22] Did Isaiah know that the world is a circle? No. But God who created the earth inspired Isaiah to write this fact centuries before the discoveries of man.

Isaac Newton found the law of gravitation. Till then the people believed that the earth was sustained by some support. Let us see what the Bible says about it. "He stretched out the north over the empty place, and hangeth the earth upon nothing" [Job 26 : 7] How could Job who lived 3200 years before Newton know this secret? He was not a scientist to have known this fact.

Now let us come to New Testament. Paul writes in I Corinthians 15 : 41 "There is one glory of the sun, and another glory of the moon, and another glory of the stars: for one star differeth from another star in glory" Was Paul an astronomer? Still Paul said that "one star differeth from another star in glory." Millions of stars which are in the blue sky have been photographed, and the officer of one of the famous observatories said that "not two of them are alike.

Several more examples may be given to show that inspired writers wrote the Bible. The more we study this wonderful book, the more we will be moved to believe that it is God that inspired the writers who wrote it. Dear reader, do you believe in the inspiration of the Bible? If not study the Bible more and know that it is the inspired word of God.

DO YOU BELIEVE IN GHOSTS?

T. KANNAIYAN
Form VI B.

ONE night I lay outside our house and relaxed myself to sleep; but sleep would not come. The thought of ghosts came to my mind. Personally I do not believe in ghosts, but I fear them. The reason is that I have been told ghost stories from child - hood.

I said to my uncle who was lying by my side. "uncle, do you think that there exist ghosts? "Yes" he replied and sat up to tell a story. "I was staying in a big bungalow surrounded by bushes and trees. I was in bed but awake when the clock struck twelve. After a while I heard footsteps coming closer and closer to my room. I remembered that I had closed all the doors. And the doors were so strong that no one could break in. But, what could that noise be? Immediately I took my torch and went-out of my room and searched. I found nothing. I came back to bed. Some minutes passed. I heard the noise again. I waited to see what it was. I sensed something in my room, but before I could use my torch I felt a pressure on me. I could not move and I could not shout or scream. After sometime I was relieved from the strange weight upon my body. I was horror struck. I was restless and I could not sleep that night at all. In the morning I left the bungalow never to return"

Hearing this story, another uncle began to tell his story. "It is a story about the ghost, a ghost that exists. I came home late one night from office. I was staying alone then. When I unlocked the door I saw a fearful – looking woman with very long hair touching the floor. She smiled unpleasantly, turned round and went away in the direction of the kitchen. what did I do, you know? I locked the door again and went back my way and stayed in a lodge."

I was very much afraid when I heard these two stories. I jumped down from my cot and ran into my house and lay by the side of my mother

Addison, the great English writer has an experience to tell us. He heard about a haunted place where a ghost would come in the middle of the night in the form of a horse to graze. Addison did not believe in ghosts and so he wanted to know the truth. He went to that place alone. He took a staff in his hand. To his horror he saw at a distance a horse-like thing. It was slowly moving, too. Boldly he went nearer and nearer the object. At last he saw a real horse grazing on the green.

Addison says that ghosts are apparitions that exist in the mind only. So boys, donot believe in ghosts because the more you believe in them the more you well fear them.

Some Intelligent Questions:

S. GEORGE DEVADAS,
VI Form 'D' Section

Questions :-

1. What is that which is heavier than the world?
2. What flies quicker than the winds ?
3. What sleeps with open eyes ?
4. What is born alive and does not move ?
5. What is the best path to Heaven ?
6. What is the greatest of all joys ?
7. What enemy is hardest to conquer ?
8. What is the chief of virtues ?

(See Answers in page 40)

WHAT YOUNG INDIA NEEDS TO REMEMBER TO-DAY

D. KRISHNAMURTHY

V-Form 'B'

Now that India has got freedom it is quite proper that we examine our defects, adopt good ideals and act in the present time. We should try to stand on our legs. We must be fair and just to all. We should be patriotic without blindly admiring anything and overlooking the faults of the Nation. Let our ideals be "*Liberty*, *Equality* and *Fraternity*" as the American settlers adopted for winning freedom to themselves and thence ever after.

Let us first remember the *dignity of labour*. No one should think of being lazy or allow himself to grow fat at other's expense. This has been our national weakness for centuries. For example if a member of the family earns a fair income round him gather cousins, brothers-in-law, sons-in-law etc. to exploit him. Surely this is not the way of progress either to the host or to the hangers - on.

Secondly we should know the *value of time*. Time and tide waits for no man. So let us "take time by the fore-lock". And we should never delay or dilly-dally what we have got to do now, dreaming all day long, for day-dreaming is a hobby with most of us in this land.

Thirdly we should know what is *our duty* to ourselves and to others. What ever duty we are required to do should be done perfectly, wisely and whole-heartedly. Any personal motive should not stand in the way of our duty. Doing duty in right earnest not only earns the gratitude of our people but also is the

cause of our own happiness. For example if an officer should do what is just and useful to the people at large, that is his merit. No fear or favour should enter his head. So also a minister of the state or a leader of men should always think he is the custodian of people's rights and not. consider his position a stepping stone to further his end or that of his own kith and kin. If perhaps we shall one-day come to a responsible post we should remember our duties and think well before committing an act.

Lastly we should know that *self-help* is the best help. One should not count upon the help of friends and relations. They may have their own difficult days not to part with their little money. So one should adjust his own in-come without depending on out-side help. As the proverb tells us "God helps those that help themselves". Hence self-confidence and self reliance are very important virtues to cultivate in our lives — beginning even while we are at school.

Answers :-

1. The love of a mother
2. Thought flies quicker than the winds.
3. A fish sleeps with open eyes.
4. An egg is born alive and does not move.
5. Truth is the best path to Heaven.
6. Health is the greatest of all joys.
7. Anger is man's worst enemy.
8. Charity is the best virtue.

***** SMILE A WHILE *****

Selected by
S. GEORGE DEVADAS
VI Form 'D' Section.

Manager: "I cannot see you to-day."
Salesman: "That is why I have brought your spectacles, Sir."

* * * * * *

Teacher: "Where was the treaty of the 3rd Mysore war signed"
Student: "On a paper, Sir"

* * * * * *

Teacher: "Ramu, you are becoming very bad day by day. Tell your father to see me."
Student: (Doctor's son) "My father will charge you 4 rupees per visit, Sir."

* * * * * *

First-aid Lecturer: What will you give to a man who has drunk ink?
A Student: I will make him eat a sheet of blotting paper, Sir.

* * * * * *

Science Teacher: What is the greatest change which occurs when water becomes ice.
A Sharp Student: An increase in price, Sir.

* * * * * *

Raman: Krishna, I see a fool in you.
Krishna: Because I am your mirror.

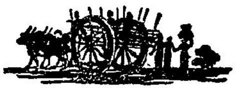

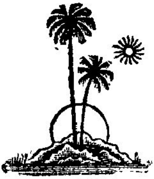

NALINI

By
S. SPURGEON IMMANUEL
Form V B Section

THE sun cast its golden rays on the dewy ground The farmers of the villages were hurrying to their fields and the cattle wended their way to their pasture before their master. Some of the village children gathered in Nalini's home to take her to school. May I go to school father? I am not going to the fields to-day. I am going away from you and when I come back. I will get you some beautiful silk skirts and jackets like Malathy's. So you should stay at home with me to-day. Nalini's eyes sparkled with joy.

She did not know that her father would be absent from her for a long time and the thought of the beautiful skirts that he would bring filled her with joy. She ran to her grand-mother and told her the joyous news. That old grand-mother was like on angel to that motherless child.

Nalini's mother died when Nalini was two years old. Since then her grand-mother had been a source of comfort and strength to her. Nalini's father managed to run the home by his hard toil in the fields The poor wages for which he laboured come to an end, as the failure of the rains deprived him of work in the empty fields. They had nothing save their poor cottage. So he had to sacrifice the happiness he had with his daughter and go abroad to earn his living. As fate would have it he found an employment in the regiment and was forced to leave his daughter.

Months rolled on and years passed by and Nalini had finished her education in the village school. She had grown to be a beautiful girl and her dark curly hair and well built body added to her beauty.

Day in and day out Nalini dreamed of her father. She prayed daily for her father's return. But they received no news from him. Still Nalini had great hopes of seeing her father. Every evening when the old postman passed by she would eagerly enqire. Is there any letter for me?

"You will get one to-morrow" he would reply. Thus everyday become the dupe of to-morrow.

It was a great festival-day in that village. Early in the morning Nalini went with her friends to the near-by pool to take her bath and had a gay time there. Her gaiety was indeed hampered by her great desires, the craving for beautiful ornaments. But how can she a poor fatherless girl ever possess them? She had none but her Heavenly-father to whom she prayed every day.

Thus depressed Nalini returned to her house along the meadows "Ah!" She cried suddenly, and the pot slipped from her head to the ground and she feel down in a faint. Her friends were not slow to find the reason of her fall. Blood rushed from her foot and her companions after a while saw a spotted snake crawling before them. The poor village girls stood amazed not knowing what to do to save her life. They realised that it was not the stone that hurt her but the bite of the venomous creature.

Nalini was brought home and she regained her consciousness after a long while, but was given no first aid. Her grand-mother burst into tears and the news spread like wild fire. The whole village assembled in front of her little thatched house. Some one brought

some medicinal leaves and plastered them on the spot where the cruel serpent had bitten her, and sent for the magician of that village. He muttered some "mantras" into her ears and did everything that was in his power but it was of no avail.

Night was approaching. The oil-lamp in the corner of the room was burning dimly. Nalini was better. She was in a delirium. Her breath was short and rapid and she groaned with pain. She saw a person like her father calling out, "Where is my daughter". Doubt assailed her - was it true or was it only a fond dream? But it was really her father.

The cry, "Nalini, my prize, my wealth, my all! Where have you gone?" was feebly audible in her ears. To that old grand-mother, the joy of meeting her son brought only immeasurable grief. The last breath of life escaped from Nalini's mortal body.

கலையழகி மல்லிகாதேவி

தீட்டியவர் :

இரா. செகதீசன்,

ரு-ஆம் படிவம் 'அ' பிரிவு

தூயபேதுரு உயர்நிலைப்பள்ளி, தஞ்சை.

அலங்காரபுரம் என்னும் பட்டினத்தை ஆதித்தன் என்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். ஆதித்தன் என்றால் சூரியன் என்று பொருள். அவ்வரசன் சூரியனைப்போன்று பிரகாசமான அழகு உடையவனாக இருந்ததால் அப்பெயர் அவனுக்கு இடப்பெற்றது போலும்.

ஆதித்தன் உருவத்தில் அழகன்தான். ஆனால் கல்வி, கேள்விகளிலோ அமாவாசை இருளையே ஒத்திருந்தான். யார் எதைச் சொன்னாலும் "ஆமாம் சாமி" போடும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தானே தவிர சுவாதீன புத்தியோ, சாதுரியமோ அன்றி அரசனுக்கு வேண்டிய வீரமோ அவனிடம் இல்லை அலங்காரபுரத்திலே நடந்த ஆட்சி அரசனது திறமையினாலே இல்லை. மதியுள்ள மந்திரிகளின் சாமர்த்தியத்தினால்தான் என்று கூறினால் மிகப்பொருந்தும்

ஆனால் ஒன்று—ஆதித்தனின் தவப்பயனோ என்னவோ மல்லிகா என்னும் அவனுடைய அரசிளங்குமாரி மிகுந்த புத்தி சாலியாக விளங்கினாள்.

மல்லிகா அழகின் அவதாரம். பௌர்ணமியில்காணும் சந்திரனைப் போன்ற சுந்தரபிம்பம். இசை பாடுவதிலே குயிலை நிகர்த்தவள். சித்திரம் வரைவதிலே ஓவியக்கலைஞர் இரவிவர்மாவைத் தோற்கடிப்பவள். பேச்சுத் திறமையிலோ சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆதித்தன் சபைக்குவரும் எந்தக் கலைஞரும் சற்று அச்சத்துடனேயே வந்துசெல்லுவர்.

இளவரசி மல்லிகாவின் எழிலையும், ஆற்றலையும், கலை வல்லமையையும் கேள்விப்பட்டிருந்தான் ஆரியநாட்டு வேந்தன்

உக்கிரமன் இளவரசி மல்லிகாவை மணமுடிப்பதென்று அலங்காரபுரத்திற்கு வந்தான். ஆதித்தன் அவனை ஆடம்பரங்களுடன் வரவேற்றான். அரண்மனையிலே பெரும் விருந்தளித்தான்.

ஆதித்தன் தன் குமாரி மல்லிகாவின் விருப்பப்படி, தன் அரசாங்கத்தில் இருகட்டளைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தான். அதன் ஷரத்து—மதியூக மல்லிகா தான் கேட்கும் இருகேள்விகட்கும் சரியான விடை யார் அளிக்கிறாரோ அவரையேதான் மணக்கப் போவதாக பறை அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

விருந்து முடிந்ததும் உக்கிரமன் ஆதித்தனிடம் "தங்கள் இளவரசி மல்லிகாவின் அழகையும், கலைத்திறனையும் பற்றி எல்லா நாட்டு மக்களும் புகழ்ந்து பேசக்கேட்டேன். அவளை நான் மணந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு இளவரசியின் சம்மதத்தைப் பெற்றுப்போகவே இங்கு வந்தேன். தாங்கள், மல்லிகாவை, நான் மணமுடிக்க மனமொப்ப வேண்டும்" என்று கேட்டான்.

ஆரியநாட்டு மன்னன் உக்கிரமன் ஆதித்தனைவிட படைபலமும், பராக்கிரமும் அதிகம் படைத்தவன் அத்துடன் அலங்காரபுரத்தைவிட ஆரியதேசம் மிகப் பெரியது. எத்தனை இருந்தாலும் இளவரசி மல்லிகா உக்கிரமனை மணக்க விரும்பினால் தானே ஆதித்தன் 'சரி' என்று சொல்லமுடியும்! எதற்கும் "ஆமாம் சாமி" போடும் ஆதித்தன் இது விஷயத்தில் மட்டும் "மல்லிகா மனம் எப்படியோ அதன்படி கேட்டுச் சொல்கிறேன்" என்று கூறிவிட்டான்.

உக்கிரமனின் ஆசையைக் கேள்விப்பட்ட மல்லிகா 'அப்படியே அந்த உக்கிரமனை மணந்து கொள்ளுகிறேன். ஆனால், என் கட்டளைக்கு இசைந்து நடக்க வேண்டும். கலையும், அறிவும், பொறுமையும் நிறைந்த ஒருவரையே நான் மணவாளனாக்கிக் கொள்ள சபதம் செய்துள்ளேன்—இது யாவரும் அறிந்ததே நாளை நமது கொலு மண்டபத்தில், அறிஞர், கலைஞர் மற்றும் பெரியோர்கள் முன்னிலையில் நான் இருகேள்விகள் கேட்பேன் கோபமென்பதே இல்லாமல் பொறுமையுடன் சரியான விடையை உக்கிரமன் தருவாரானால் அவரை மணக்கத் தடையேதுமில்லை. அதற்குச் சம்மதமானால் என் திருமணத்தைப்பற்றிப் பேசலாம்" என்று கூறிவிட்டாள்

இளவரசி மல்லிகாவின் அழகில் மோகங்கொண்ட உக்கிரமன் "ஆஹா! அதற்கென்ன தடை! மல்லிகா கேட்கும் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கத் தயார்!" என்று இறுமாப்புடன் கூறி

"கேவலம் ஒரு பெண்ணுகப் பிறந்தவள் நம்மை கேள்வி கேட்கப் போகிருளாம்—சரி கேட்டுத்தான் பார்க்கட்டுமே இவளைத் திருமணம் என்னும விலங்கிட்ட பிறகு துன்பம் என்னும் சவுக்கைக் கொண்டு அகங்காரத்தை அடக்குகிறேன்" என்று தன் மனதிற்குள் சொல்லிக்கொண்டான்.

சகலகலாவல்லியான இளவரசி மல்லிகாவோ அந்த ஆரிய நாட்டு மன்னனின் திமிரான நடத்தையை விபரமாக அறிந்திருந்தாள். கலைஞர்களை மதியாக் கயவன்—மக்கள் இச்சைக்குமாருக ஆட்சிபீடத்தை ஆட்டிவைக்கும் அகங்கார சொரூபன்—இப்படி உக்கிரமான (நெருப்பைப்போல) குணம் அவனுக்கு இருந்தமை யால்தான் உக்கிரமன் என்ற பெயர் அவனுக்கு அமைந்தது போலும். ஆதலால் நாளை நமது அரச சபையில், அறிஞர் முன்னிலையில் இவனைத் தலைகுனிய வைக்கவேண்டும் எனத் திட்டமிட்டாள்.

மறுநாள் அலங்காரபுர அரண்மனை அல்லோல கல்லோலப் பட்டது. ஆதித்தன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தான். அவனுக்கு அடுத்து வலதுபுறத்தில் உக்கிரமன் அமர்ந்திருந்தான். இடதுபுறத்திலேயுள்ள ஆசனத்தில் இளவரசி மல்லிகா எழிலுடன் உல்லாசமாக வீற்றிருநதாள். எதிர்ப்புறத்திலே அரசாங்கக் கவிஞர்கள், புலவர் பெருமக்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோர் அமர்ந் திருநதனா. தங்கள் நாட்டுக் கலைமணி இளவரசி மல்லிகா ஆரிய நாட்டு மன்னனைக் கேட்கப்போகும் அற்புதக் கேள்வி யாதாயிருக்கக் கூடுமோ? என்னும் ஆசைத் துடிப்பால் அரசசபை என்றுமில்லாத பரபரப்புடனிருநதது. இவைகளுக்கெல்லாம மாருக ஆரியநாட்டு மன்னன் உக்கிரமன் "இநதச் சிறுபெண நம்மைக் கேள்விகள் கேட்கப் போகிருளாம்! எனன வேடிக்கை ... ... வரட்டும் இவளைத் திருமணம் செய்துகொண்டு வாட்டி வதைக்கிறேன்" என்று திமிரும் அலட்சியமும் கொண்ட பார்வை யுடனிருந்தான்.

இளவரசி மல்லிகாதேவி எழுந்தாள். "அறிஞர்களே! பெரியோர்களே!! என் அருமைத் தந்தை அரசர் பெருமானே இன்று நமது சபையிலே வீற்றிருந்து — என் கேள்விகளுக்கு விடையளித்து என்னை மணந்துகொள்ள வந்திருக்கும் ஆரியநாட்டு மன்னர் உக்கிரமவேநதருக்கு என் வணக்கம்" என்று கூறினுள்.

இதைக்கேட்ட உக்கிரமனின் உள்ளம் கோபத்தால் வெகுண்டது! தன் ஆசனத்தை விட்டெழுந்தான். "இளவரசி! சபையிலே—அதுவும் அரச சபையிலே முதன் முதல் யாருக்கு வணக்

கம கூறுவது? அறிஞா, பெரியோா, உன் தநதை . ஆகக் கடைசியில ஆரியநாட்டு ஏக சககராதிபதியான உககிரமன னைககா வணககம்! உனனைக் கலைசசெலவி எனற அகஙகாரந தானே இபபடிப பேசவைத்தது" என்று படபடத்தான்.

இளவரசி மல்லிகா அவன் படபடபபைககணடு பயபபட வில்லை அரசர் பெருமானே எங்கள் நாட்டிலே முதல வணககம யாருககுச செலுத்துவதென்றால அறிஞா பெருமககளுககேதான் .. அபபுறமதான் அரசா முதலானோககு— இது இநநாட்டு பரமபரை அரசே! என் குறையில்லை. அதிகாரபீடத்திலிருக கிறாா என் தநதை என்பதறகாக அவருககு முதல் வணககம கிடையாது. அறிவுபபீடத்திலே இருபபவருககே தலை வணக் கம்—இதிலே குறையிருநதால தங்கள எணணக குறையே தவிர என தவறோ, கலைததிமிரோ எதுவும கிடையாது — என்று வீர முழககம புரிநதாள் இளவரசி மல்லிகாதேவி.

'எல்லாம சரி! நீ கேட்பதாகச சொனன கேள்வியை விரை வில் கேள்! அது எததகையதாயிருநதாலும என்னால விடைதர முடியும்! அதைவிட்டு அதிகபபிரசங்கம இங்கு செய்ய வேண டாம!' எனறு மிடுககாக உறுமினன உக்கிரமன

இளவரசி மலலிகா அவன் மிடுககிறகாக அஞ்சவிலலை "உககிரம மனனரே! எனன இருநதாலும நான் பெணதானே! தாஙகளோ ஆணமையும பலமும நிறைநத மனனா மனனன. நானோ ஒரு சிறுநாட்டு இளவரசி! ஆயினும சொலலடககம, கட்டுபபாடு இவைகளிலே நான ஒரு சக்கரவாததினியாவேன எனக்கிணை நானேதான. தஙகளால எனமுன நிறகச சகதி யிலலை" எனறு மொழிநதாள்.

கேவலம ஒரு பெண்ணனவள தனனைபபாாதது 'என்முன் நிறகச சகதியிலலை' என்று கூறிய வாாததைகள போர்ககளததில ஒரு எதிரி பலமான அமபுகளால தனனைத் தாககுவதைபபோல இருநதது உககிரமனுககு.

"இளவரசி! நீ ஒரு பெண எனபதறகாக மனனிககிறேன். வாாத்தையை அளவறியாது அளளி வீசுகிறாய படித்தவள என்ற அகஙகாரம உனனைப பிடிததாட்டுகிறது ... சரி. விரைவிலே உன கேளவிகளைச சொலலு! வீண காலதாமதம செயயாமல்" எனறு புலி போலச சீறினன.

உக்கிரமனின் அந்த சீற்றத்தைக்கண்டு மல்லிகா சிரித்தாள். அவள் அவனிடமிருந்து அதை எதிர்பார்த்துத்தானே பீடிகையை ஆரம்பித்தாள். பிறகு தான் மிகவும் பணிந்து பேசுவதுபோலப் பாவனை காட்டி 'ஆரிய வேந்தே! அறியாமல் பேசிய என் பிழையைப் பொறுக்க வேண்டும்! நேற்று நான் முதலாவதாகக் கேட்டுக்கொண்டபடி சரியான விடையைத் தருதல் வேண்டும். அப்படிச் சொல்லமுடியாவிட்டால் கோபமாவது கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும். நான் கேள்விகளை வெளியிடுவதற்கு முன்பே இத்தனை ஆத்திரம் காட்டுகிறீர்கள். கேள்விகளைக் கேட்டதும் மகாக்கோபம் கொண்டு விடுவீர்களோ என்று யோசிக்கிறேன். எப்படியிருந்தாலும் நான் சிறு பெண்தானே? இந்த நிபந்தனைகளுக்குத் தாங்கள் உட்படமறுத்தால் நான் அந்தக் கேள்விகளுக்கே வரவில்லை. என்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் விருப்பம் இருந்தால் பொறுமையுடன் எனக்கு விடையைத் தந்துதானாக வேண்டும்' என்று அவன் ஆத்திர புத்திக்கு சூடு கொடுத்தாள்.

இளவரசியின் இந்தப் புத்திமதி எரிகிறநெருப்பிலே நெய்யை ஊற்றினாற்போலாகிவிட்டது. ஆயினும் கோபத்தை வெளிக்காட்டினால் அவளை நிபந்தனைப்படி மணக்க முடியாதுபோய்விடும் என நினைத்து "இளவரசியே! பெண் என்றாலும் நீ பேச்சிலே உறுதி படைத்தவள் என்று தெரிந்து கொண்டேன். இனி உன் கேள்விகளைத் தயக்கமில்லாமல் வெளியிடலாம். நான் விடையளிக்கத் தயார். ஆத்திரங்காட்டமாட்டேன் ... ... ஆரம்பிக்கலாம்" என்று உறுதிகூறினான் உக்கிரமன்.

அவள் "அண்மையும் கண்ணியமும் மிகுந்த ஆரியவேந்தே! அந்தக் கட்டுத்திட்டங்களுக்குட்பட்ட தங்களிடம் இதோ கேள்விகளை ஆரம்பிக்கிறேன். முதலாவது கேள்வி ....

கேள்வி 1

கண்ணுக்குத் தெரியாது
கடமைதனை மறவாது
மன்னுயிரை மறவாது
மன்னவா என்ன அது?

இந்தக் கேள்விக்கு விடை தாருங்கள்" என்று உக்கிரமன் பதிலை எதிர்நோக்கினாள் ... .

உக்கிரமன் ... . என்னடா விசித்திரமாக இருக்கிறதே கேள்வி! விடையாதாயிருக்கலாம். நம்மூளைக்கு ஒன்றும் எட்டாத கேள்வியாக இருக்கிறதே! ஒரு பெண்ணின் கேள்விக்கு விடை தெரியவில்லை என்று சபையில் கூறுவதா? இவ்விதமாக அந்த ஒரு கேள்விக்கே பதில் தெரியாமல் விழித்தான், திகைத்தான், தலையைச் சொரிந்தான் உக்கிரமன்.

அவனது செய்கையைக்கண்ட இளவரசி மல்லிகாதேவி "ஆரிய மன்னவா! இந்தக் கேள்விக்கு விடையை ஜாடையாகக் காட்டுகிறேன் அப்பொழுதாவது சொல்லுங்கள்" என்று ஓர் கடிதச்சுருளை எடுத்து வாயினால் ஊதி அவன் பக்கமாகப்போய் விழும்படிச் செய்தாள். அது அவன் முகத்திற்கு நேராய் உராய்ந்துசென்று கீழே விழுந்தது. பார்த்தான் உக்கிரமன்— "ஒரு பெண்ணாய்ப் பிறந்த உனக்குத் தலைகர்வம் அதிகம் இருக்கிறது. காகிதச் சுருளை வாயினால் என்மேலே பறந்து விழச் செய்கிறாய்! அதிலிருந்து ஒன்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. சரி, நிபந்தனைக்காக நான் பொறுத்திருக்கிறேன். நீ கேட்ட கேள்விக்கு விடையைச் சொல்லிவிடு!" என்று உறுமினான்.

"அரசே! நிபந்தனைக்குக் கட்டுப்பட்டு விட்டதாகத் தாங்கள் கூறின போதிலும் அதிகாரத்தைத்தானே காட்டுகிறீர்கள். உங்கள் கேள்விக்குச் சாதகமாக இருக்கும் பொருட்டுத்தான் அந்தக் காகிதச் சுருளை வாயினால் ஊதினேன். அதிருக்கட்டும்; அந்தக் கடிதச்சுருள் எதனுடைய உதவியால் தங்கள் மேலே வந்து வீழ்ந்தது? அதையாவது சொல்லமுடியுமா?" என்றாள் இளவரசி 'ஏன் முடியாது? நீ ஊதிய காற்றின் உதவியால் அக்கடிதச்சுருள் என் மேல் பாய்ந்தது" என்றான் உக்கிரமன்.

"அரசர் பெருமானே! இந்த விடையை முதலில் சொல்ல ஏன் மறந்து விட்டீர்கள்? தாங்கள் ஜாடையாகவாவது விடையை கூறட்டுமே என்ற நல்ல எண்ணத்தினாலேயே அப்படிக் கடிதச் சுருளை ஊதினேன். அதைத் தாங்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் நான் தங்களை அவமதித்தேன் என்று தவறாக மதித்துவிட்டீர்கள். கண்ணுக்குக் காற்றின் உருவம் தென்படுமா? அந்தக் கண்ணுக்குத் தெரியாத காற்று என்றைக்காவது ஒரு வினாடி உலகத்தில் வீசாமல் கடமையை மறந்திருக்குமா? என் உடம்பின் உயிராகவும் உலகிலுள்ள யாவற்றிற்கும் உயிராகவும் .... ஏன் இங்கு வீற்றிருக்கும் மன்னர் பெருமானான தங்கள் உடலின் ஒப்பற்ற ஜீவனாகவும் இருப்பது நான் காகிதச்சுருளைப் பறக்கும்படிச்செய்த அந்த உருவமில்லாத காற்றுத்தானே மன்னவா?

இதை யாரும் ஏன்? தாங்களே இல்லை என்று மறுக்கமுடியுமா?" என்று இளவரசி கூறி முடிப்பதற்குள் "ஆம்; உண்மை; உண்மை இளவரசி!" என்று சபையோர் ஆரவாரம் செய்து இளவரசியாரின் சாதுரியமான கேள்வியைப் பாராட்டினார்கள். உண்மையை உணர்ந்த உக்கிரமன் தலைகுனிந்தான்.

இளவரசி மல்லிகாதேவி வெற்றியின் பிரதிபலிப்புடன் "ஆரியநாட்டு முடியரசே! இரண்டாவது கேள்வி ... ...

கேள்வி 2.

முடி திருத்தும் நாவிதரே!
முதலென்ன நீர்செய்வீர்? ... ..

இதற்கு விடைதருவீர்?" என்று இளவரசி கூறியதும், உக்கிரமன் முகத்திலே உண்மையாகவே நெருப்புப்பொறிகள் பறந்து வருகிறதோ என்று சொல்லும் வண்ணம் கோபத்தீ எழுந்தது.

"இளவரசி! ஒரு சுண்டைக்காய்போன்ற சிறுநாட்டு மன்னனின் மகளாய்ப் பிறந்த உனக்கு இத்தனை திமிர்! நிபந்தனை என்னும் திரையிட்டு ... ... கேள்வி என்பதைக் கேட்டு என்னை இவ்வளவு கேவலப்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் செய்தது இந்நாட்டு மந்திரிகளின் சூழ்ச்சி என்றுதான் சொல்லுவேன் ... ... என்ன அக்கிரமம்! முடி திருத்தும் நாவிதரே! முதலென்ன நீர் செய்வீர் ஹஹ..... ஹஹ...... ஹஹஹா. நல்ல கேள்வியடா இது!" என்று காட்டு வேங்கையைப்போல சீறினன்.

அவனது கோபத்தைக்கண்ட அரசன் ஆதித்தன், மந்திரி பிரதானிகள், அறிஞர், புலவர் பெருமக்கள், பிரபுக்கள் ஆகிய அனைவரும் நடுநடுங்கினர். படைபல மிகுந்த ஆரியநாட்டு மன்னனின கோபம் மிகக்கொடுமை வாய்ந்தது என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆதலால், இளவரசி மல்லிகாவின் இந்தக் கேள்வியால் என்ன விபரீதம் விளையுமோ என அஞ்சியவாறிருந்தனர்.

இளவரசி மல்லிகாவோ ஆரியவேந்தனின் சலசலப்புக்கு சிறிதும் அஞ்சவில்லை. முகத்திலே வீரம் தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது. "ஆரியநாட்டு மன்னர் மன்ன! இக்கன்னியின் சொல்லிலே—கேள்வியிலே, கடுகளவும் தவறு உண்டா என்பதை முடிவுவரை பொறுத்துப் பாருங்கள்! அதற்காகத்தான் நிபந்தனையின் முதல்படியாகத் தாங்கள் கோபம் என்பதே இல்லாமல்

பொறுமையோடு இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டது. இதை அடிக்கடி எடுத்துக்காட்டியும், நிபந்தனையை மீறி கோபத்தை அள்ளிக் கொட்டிவிட்டீர்கள் மேலும் கேள்விக்கு விடை சொல்லத் தெரியாதிருந்தால் விடைதான் என்னவென்று கேளுங்களேன் ? என்று மொழிந்தாள்.

" சரி, சொல்லேன், கேட்கிறேன் !" என்று அலட்சியமாகக் கூறினன் உக்கிரமன்.

" அப்படிச் சொல்லாதீர்கள் மன்னர் பெருமானே ! தாங்கள் உலகத்தில் சர்வ சாதாரணமாக விளங்கும் தொழிலையோ, கலையையோ செய்து காட்டாவிடினும் அதைப்பற்றிய நுணுக்கத்தை யாவது அறிவீர்களல்லவா ?" என்றாள் இளவரசி மல்லிகா.

" ஆம். அறிவேன் நன்றாக ! அதற்கும் கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம் ?" என்று படபடத்தான் ஆரியநாட்டு வேந்தன்.

" சம்பந்தம் இல்லாமலா சொல்லுவேன் அரசே !" என்று கூறிவிட்டு " முடிதிருத்தும் நாவிதனை முதலில் வரவழையுங்கள் " என்று அங்குள்ள சேவகர்களுக்கு இளவரசி கட்டளையிட்டாள். அவ்வாறே ஒரு முடிதிருத்தும் தொழிலாளரை அழைத்து வந் தனர் சேவகர்கள்

இப்பொழுது மீண்டும் இளவரசி மல்லிகா தன் கேள்வி பாணங்களைத்தொடுக்க ஆரம்பித்தாள். நாவிதரை விளித்து " நாவிதரே ! என் கேள்வியை நீயும் நன்றாகக் கேட்டுக்கொள் " என்று கூறிவிட்டு ... ...

" முடி திருத்தும் நாவிதரே !
முத லென்ன நீர் செய்வீர் ?" என்றாள்.

அவன் பதில்மொழி கூறமுடியாது விழித்தான். உக்கிரமன் கோபம் உதயமாகியது. " இளவரசி ! உன் கலைத்திமிருக்கு — புரியாத — அறிவற்ற கேள்விக்கு யார்தான் விடை தருவார். நீதான் அந்தக் கேள்வியின் புதிரை விளக்கவேண்டும் " என்று கூறினன்.

இளவரசி மல்லிகா " மன்னவா ! நான் நீங்கள் மொழிந்தது போல் கலைத்திமிர் பிடித்தவள்தான் ஆனல் சின்னஞ் சிறிய தொரு கேள்விக்குச் சரியான விடையை பகரமுடியவில்லையே !" என்று கூறியவாறே, அங்கு நாவிதன் கையில் கொண்டு வந்திருந்த கத்தியை வாங்கி சாணைக்கல்லிலே நன்றாகத் தீட்டினாள். பிறகு உடனே கத்தியை மடக்கி உறைக்குள்ளே போட்டாள். நாவி

தரை நோக்கி "இப்பொழுதாவது சொல்லமுடியுமா என் கேள்விக்கு விடையை?" என்று கூறினாள். அந்தக் கேள்விக்கு அர்த்தம் அவனுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்றாக விளங்கி விட்டது

நாவிதன் "நீங்கள் முதலில் கத்தியை எடுத்துச் சாணையில் தீட்டி, மறுபடியும் அந்தக் கத்தியை உறைக்குள் மடக்கி வைத்ததுதான்!" என்று மொழிந்தான்.

"இதன் அர்த்தம் முழுவதும் எனக்கு விளங்கவில்லை. இக் கேள்வி முட்டாள்தனத்திலும் முதல்தரமானது." என்று தன் வெற்றிகரமான தோல்வியை மறைக்க முயன்றான் உக்கிரமன்

"மன்னவரே! ஒரு பெண்ணின் கேள்விக்கு விடைதர முடியாது வீழ்ச்சியடைந்தாலும் முட்டாள்தனமானது என மொழிந்தீர்! அப்பட்டம் யாருக்கு அளிக்கலாம் என்பதை அப்பட்டமாக விளக்குவார் இந்த அம்பட்டர்!" என்று இளவரசி உக்கிரமனிடம் கூறிவிட்டு நாவிதனிடம் "ஐயா! கத்தியை சாணைக் கல்லிலே தீட்டி அப்புறம மடக்கிவைக்கும் காரணம் எதற்கென்பதைக் கூறு? என்றாள் இளவரசி.

நாவிதன் "இளவரசியாரே! தீட்டிய கத்தியை விரித்து அப்படியே வைத்தால், அதன்மீது காற்றோ தூசியோ அன்றி நீர்த்துளிகளோ பட்டு சவரம் செய்து கொள்ளுவோரின் சருமத்தை வலியுண்டாகுமாறு செய்யும். முனையும் மழுங்கிவிடும். நீங்கள் கேட்ட கேள்விப்படி முதலாவதாக நாங்கள் மறவாமல் செய்வது தீட்டிய கத்தியை உடனே மடக்கிவைத்துவிடுவோம" என்று விளக்கினான்.

"இப்பொழுது புரிநததா ஆரியநாட்டு வீரவேந்தரே எல்லாம் அறிநத தாங்கள் அடிககடி நடைபெறும் சாதாரணமான ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சியை விளக்கிக்கூற சக்தியில்லாமல் முட்டாள்தனமான கேள்வி என்று முடிவுகட்டிவிட்டீர்களே! இப்பொழுது யார் முட்டாள் என்று விளஙகிவிட்டதா?" என்று இளவரசி வெற்றி முகத்துடன் கூறினாள்.

இளவரசியின் இரண்டு கேள்விகளுக்கும் விடையளிக்க முடியாமல் போய்விட்டோமே என்ற அவமானம் ஆரியவேந்தனை தலைகுனியச செய்தது. எத்தனைதான் அவன் பலசாலியாக இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணின் அறிவுக்கு தான் அடிமையாகி விட்டதை நினைத்து முன்னிலும் பன்மடங்கு ஆத்திரத்தையடைந்

தான். கடைசியில் இளவரசி "யார் முட்டாள்?" என்று கேட்டது தன்னைத்தான் என்று உணர்ந்ததும் தன் இடையில் செருகியிருந்த வாளை உருவியவாறே "மல்லிகா! உன் அழகிலே மயங்கினேன்! மணந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டேன். இவைகளுக்கு நீ அளித்த வெகுமதி, இந்நாட்டு மக்களின் முன்னிலையில் நீ என்னைத் தலை குனியும்படியாக 'முட்டாள்' என்னும் பட்டம் சூட்டிவிட்டாய்! அதற்குப் பரிசு இதோபார்!" என்று இளவரசியை துணிக்கப் பாய்ந்தான்.

அதுவரையில் தரையில் மௌனமாக இருந்த இளவரசியின் இரண்டாவது கேள்விக்கு விடைதந்த நாவிதன் "ஆரிய மன்னவா! என்ன துணிச்சல் உனக்கு! அறிவோ, ஆற்றலோ இல்லாது போனாலும் ஆத்திரம் மட்டும் அடங்கவில்லையே! யாரிடம் உன் கைவரிசையைக்காட்ட வருகிறாய்?" என்று இளஞ்சிங்கத்தைப் போல ஆரியமன்னன்மீது பாய்ந்து கையிலிருந்த வாளைத் தன் உடைக்குள்ளிருந்து எடுத்த வாளால் ஒரே வீச்சில் கீழே விழும் படிச் செய்தான்.

எதிர்பாராது வந்த அவன் தலையீட்டையும், வார்த்தைகளையும் கேட்ட ஆரிய வேந்தனின் தலை சுழன்றது. "அட பாண்டியா? இந்தக் கர்வக்காரிக்காகவா இந்த நாவிதன் வேடத்தில் வந்தாய்?" என்று திமிறினான்.

ஆம் முட்டாளே! உன்னைப்போல நான் அறிவில்லாதவன் இல்லை. இளவரசி மல்லிகாவின் இந்த இரு கேள்விகளின் விடைகளையும் நான் முன்னமேயே அறிவேன். இளவரசியாரை மணக்க வேண்டுமானால் ஆண்மையால் மட்டுமல்ல அறிவும் வேண்டும் என்பதை நான் நன்கு தெரிந்திருந்தேன். இன்று நீ வந்து இளவரசியின் கேள்விகளுக்கு அர்த்தம் உணர்ந்து விடையளித்தால் சரி; இல்லையேல் நானே அக்கேள்விகட்கு விடையளித்து இளவரசி மல்லிகாவைத் திருமணம் செய்வதென்று என் மாறு வேடத்திறமையும் மல்லிகாவுக்குத் தெரியட்டுமே என்னும் விருப்பத்தால் இப்படி வந்தேன். இவற்றையெல்லாம் ஆச்சரியத்துடன் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அரசன், இளவரசி, மற்றுமுள்ள சபையினர் அனைவரையும் நோக்கி உங்கள் இளவரசியார் என்னை மணக்க மனம் ஒப்புவாரா?" என்று கூறினான் பாண்டிய நாட்டு இளவரசன் பராக்கிரமன்.

பாண்டிய நாட்டு இளவரசன் பராக்கிரமனையும், பகல்வேடத் திறனையும் கண்ட இளவரசியாருக்கு ஆனந்தம் தாங்கமுடியவில்லை ஆயினும் "தன் கேள்விகளுக்கு விடை தெரியும்" என்றாரே,

அதன் உண்மையை அறியவேண்டும் என்று எண்ணி "இளவரசே! தங்களை மனப்பூர்வமாக நானும் மணக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் நிபந்தனைப்படி என் இரு கேள்விகளுக்குத் தாங்கள் சரியான விடையைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தீர்கள் என்பதை நான் எப்படி நம்புவது?" என்றாள் இளவரசி.

"விஜயா! எங்கே அந்த இரு கேள்விகட்கும் உள்ள விடைப் பொக்கிஷம்?" என்று தன் அருகில் மாறுவேடத்தில் நின்று கொண்டிருந்த தன்தோழனைப் பார்த்துக் கேட்டான். அவன் மிகப் பத்திரமாக வைத்திருந்த ஒரு பொன்னிறமான சிறிய பெட்டியைத் திறந்தான். அதனுள் அழகான ஒரு பொன் தகட்டிலே,

இளவரசி மல்லிகாதேவியின் இரு கேள்விகளுக்கு

பாண்டியநாட்டு இளவரசன் பராக்கிரமனின்

— விடைகள் —

O

முதற் கேள்விக்கு விடை — **காற்று**

இரண்டாவது கேள்விக்கு
விடை — **நீட்டி மடக்குதல்**

என்று தீட்டப்பட்டிருந்தன. இதைக்கண்ட இளவரசி அறிவு, ஆண்மை, ஆற்றல், பொறுமை அனைத்திலும் சிறப்புற்று விளங்கிய அந்தப் பாண்டிய இளவரசனிடம் காதல் கொண்டாள். ஆரிய வேந்தன் உக்கிரமன் பகைவனுக்கு அஞ்சாப் பாண்டியனிடம் தன் பராக்கிரமம் பலிக்காதென்று தன் நாட்டை நோக்கி ஓடினான். "எண்ணம்போல் வாழ்வு" என்பதுபோல் "கலையழகி மல்லிகா" என்ற பெயருடன் விளங்கினாள். அன்றே கலையழகி மல்லிகாவுக்கும் பாண்டியநாட்டு இளவரசன் பராக்கிரமனுக்கும் சிறந்த முறையிலே அலங்காரபுரத்து மணப்பந்தலிலே திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடந்தேறியது.

சுபம்.

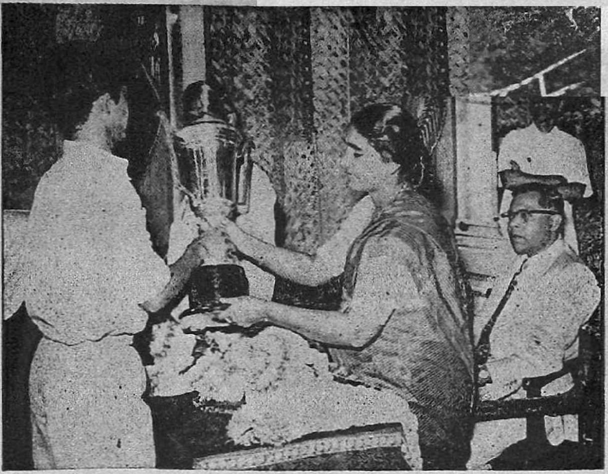

School Anniversary — Mrs. V. K. Pandian awarding the "Dr. Varaguna Pandian Cup" Presented by Dr. V. K. Pandian to the house that does best in games and sports combined.

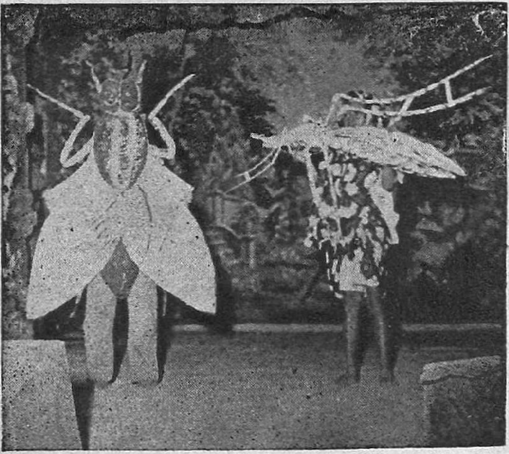

(School Anniversary) - Red Cross item - (Palace School)

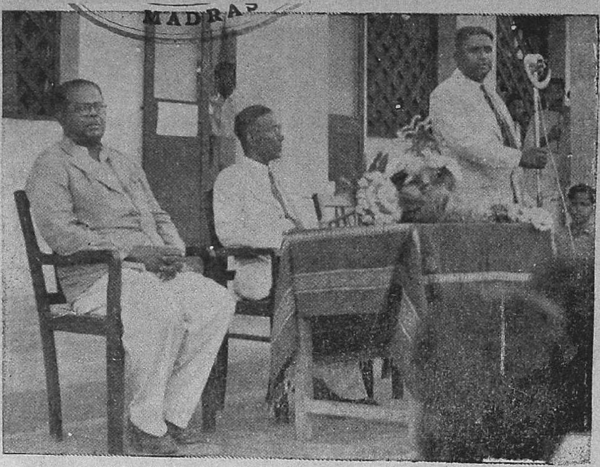

Capt. T. Murugaiyan, M. A., Principal Raja Serfoji College declaring open the School Exhibition.

School Anniversary — Drama Actor

சிறுவர் செஞ்சிலுவைச் சங்கம்.

நம் பள்ளியில் இச் செஞ்சிலுவைச் சங்கமானது ஒவ்வோராண்டிலும் முன்னேற்றமடைந்துகொண்டே வருகிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் நம் பள்ளியில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு தொகுதியே இருந்தது. சென்ற ஆண்டிலே இரண்டு தொகுதிகளாக இருந்தது. ஆனால் இவ்வாண்டில் மூன்று தொகுதிகளாக முழுதும் வளர்ந்தது. நம் சென்னை ராஜ்யத்திலே மூன்று செஞ்சிலுவைச் சங்கத் தொகுதிகள் உள்ள பள்ளி நம் பள்ளிதான். அதிலும் ஆலோசகர் பயிற்சி பெற்றுள்ள ஆறு ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றனர்.

நிற்க, இச் சிறுவர் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் முதல் தொகுதி அரண்மனைப் பள்ளியில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொண்டாற்றி வருகிறது. இவ்வாண்டிலே பத்து அங்கத்தினர் கூட்டங்களும், நான்கு கமிட்டிக் கூட்டங்களும் கூட்டப்பட்டன. இக்கூட்டங்களில் சங்கத்தின் நோக்கங்கள், உறுதிமொழி, முதலுதவி, மாணவர் சுகாதாரம், பள்ளிக்கூட சுகாதாரம், சமூக சேவை, ஒற்றுமை முதலியவைகளைப் பற்றி பேசப்பட்டன.

சுகாதார சம்பந்தமாகச் செஞ்சிலுவைச் சங்க அங்கத்தினர் சுற்றுப் புறங்களையும் வகுப்பறைகளையும் சுத்தமாகப் பார்த்துக் கொள்கிறார்கள். கண்ணாடி சீப்பு, தேங்காயெண்ணெய் முதலியவைக் கொடுத்து மாணவர்களைத் தலைவாரிக் கொள்ளும்படிச் செய்கிறார்கள். முதலுதவி மருந்துகள் வைத்து மாணவர்களுக்கு அவசியமானபோது உதவி செய்கிறார்கள். குடிநீர் வசதியும் செய்கிறார்கள்.

புயல் நிவர்ரண வேலையின்போது அங்கத்தினர்களும் பொதுவாக எல்லா மாணவர்களுமே அதிக உற்சாகத்துடன் பழந்துணிகளும் அரிசியும் வசூல் செய்தார்கள். இத் தொகுதியின் ஆலோசகர் புயல் நிவாரணத்தின் பொருட்டு தஞ்சை ஜில்லா செஞ்சிலுவைச் சங்கக் காரியதரிசி, திரு சாமிநாத முதலியார் B. A., B. L., அவர்களுடன் மும்முறை, வேதாரணியம், கோடிக்கரை, முத்துப்பேட்டை, பேராவூரணி முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று, சென்னை செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திலிருந்து

வந்த துணிகள், பால் பவுடர் முதலியவைகளை விநியோகம் செய்தனர். இச சங்கத்தின் நிதியாளன் ℵ. குபேர் என்ற மாணவனும் ஒரு முறை இந்த நிவாரண வேலையில் கலந்து கொண்டான். புயல் நிவாரணத்திற்காகச் சென்னைக் காரியாலயத்திற்கு இத் தொகுதி ஐந்து ரூபாய் அனுப்பியுள்ளது.

1956 ஜனவரியில் சென்னைக் கிளைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தால் நடத்தப்பட்டத் தொகுதிப் போட்டியிலும், ஆலோசகர் போட்டியிலும் இத் தொகுதி பங்கெடுத்துள்ளது. வெற்றிகரமான முடிவை எதிர்ப்பார்க்கிறது.

இத் தொகுதி 56-ம் ஆண்டாகிய இப்புத்தாண்டில் ஒரு தீர்மானம் செய்துள்ளது. அத் தீர்மானமானது, ஒவ்வொரு ஆண்டின் முதல் நாளிலிருந்து ஒரு புது நல்லொழுக்கத்தைக் கடைபிடிப்பது என்றும், அதில் தவறாது நடந்து கொள்வது என்பதாகும் அதன்படி இவவாண்டில் இச சஙகத்தின் நோக்கங்களில் ஒன்றாகிய சுகாதார முன்னேற்றத்தைப் பின்பற்ற, எநத சந்தர்ப்பத்திலும் எசசலையோ அல்லது சளியையோ ரஸ்தாக்களில் துப்புவதில்லை சாக்கடைகளிலோ அல்லது ஒதுக்கமான இடங்களிலோ துப்புவது' என்ற உறுதியைக் கைக்கொண்டது. பிறரைத் திருத்துவதை விட முதலில் நாம் திருந்திக் கொள்வதே இதன் நோக்கம். கூடியவரை அங்கத்தினர் இக் கொளகையைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

நம் பள்ளிக்கு அமெரிக்க செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திலிருந்து, ஓஹியோ, செயிண்ட் ஆக்னஸ் பள்ளிக் (St. Agnes School, Ohio, U. S. A.) சிறுவர்கள் அனுப்பிய ஆல்பம் (Album) ஒன்று வந்துள்ளது. மிக நேர்த்தியான அந்த ஆல்பம் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு மூன்று வநதுள்ளது. அதில் நமக்கு ஒன்று கிடைத்தது போற்றத்தக்கதே. இதற்கு மாற்றுதலுக்காக மற்றொரு ஆல்பம் தயார செய்து அனுப்பியுள்ளோம்.

ஒற்றுமை மனப்பான்மை ஏற்பட இரண்டு பள்ளிகளுக்கும் கடிதம் எழுதியுள்ளோம் (Inter school Correspondance) நம் தொகுதியில் நடக்கும் வேலைகளை அத் தொகுதியின் சிறுவர்களுக்குத் தெரிவித்து அங்குள்ள வேலைகளைத் தெரிவிக்கச் சொல்லுதலே இதன் நோக்கமாகும். அவற்றில் ஒன்றாகிய ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாசாலையிலிருந்து செஞ்சிலுவைச் சங்க அங்கத்தினர் அன்பான கடிதம் ஒன்று அனுப்பியுள்ளனர். மற்றோர் பள்ளியிலிருந்து இன்னும் கடிதம் வரவில்லை.

இன்னும் எதிர்காலத்தில் இச் சங்கம் நிறைய சேவை செய்யும் என நம்புகிறோம்.

இச் சங்க காரியக் குழு உறுப்பினர் :—

1. **T. K. முத்துக்குமரன்** — *தலைவர்*
2. **K. கோபால்** — *உபதலைவர்*
3. **N. ஆராவமுதன்** — *காரியதரிசி*
4. **K. பாபு** — *உபகாரியதரிசி*
5. **S. குபேர்** — *நிதியாளர்.*

ஆலோசகர் :—

1 **திரு T. K. சுந்தரம் அய்யர்**
2. ,, **S. சிதம்பரம்.**

* * * * * *

இச சங்கத்தின் இரண்டாவது தொகுதி கீழவாயிற் கிளைப் பள்ளியில் உள்ளது. இத் தொகுதியும் சீரிய முறையிலேயே நடந்து வருகிறது இவ்வாண்டில் இத் தொகுதியில் எட்டு கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டன, இக்கூட்டங்களில் முதலுதவி ஒழுங்கு முறை, சுகாதாரம், சேவை முதலியவைகளைப்பற்றி சொற்பொழிவாற்றப்பட்டது.

இச சங்கத்தை, சுகாதாரம், தற் சுகாதாரம், தொண்டு, கைத்தொழில், நூல் நிலையம், கடிதப் போக்குவரத்து என்று ஆறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் சுத்தத்திற்காக சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவை வாங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. சில சமயங்களில் அழுக்காடை யணிந்த ஏழை மாணவர்களுக்கு சோப்பும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. புயல் நிவாரணத்தின்போது இசசங்க அங்கத்தினர், ஒரு மூட்டை அரிசியும் சுமார் 100 துணிகளும் வசூல் செய்து அனுப்பியுள்ளனர் கண்காட்சிக்காகக் கைத்தொழில் சாமான்கள், ஸ்டாம்ப் ஆல்பம், தீப்பெட்டி. ஆல்பம் முதலியவைகள் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இச் சங்கக் காரியக் குழு உறுப்பினர் :—

1. **M. சண்முகம்** — *தலைவர்*
2 **K. திரவியசாமி** — *உபதலைவர்*
3. **S. ஆரோக்கியசாமி** — *காரியதரிசி*
4. **S. ராஜகோபால்** — *உப காரியதரிசி*
5. **T. ராமச்சந்திரன்.** — *நிதியாளர்.*

ஆலோசகர் :—

1. திரு. S. ஜெயராமன்
2. ,, A. டேனியல்.

* * * * * *

இச் சங்கத்தின் மூன்றாவது தொகுதி நம் தாய்ப் பள்ளியில் உள்ளது. அத் தொகுதியைக் கலியாண சுந்தரம் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரும், ஜில்லா சிறுவர் செஞ்சிலுவைச் சங்கக் காரியதரிசியுமான திரு K. பாலகிருஷ்ண நாயுடு அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். இத் தொகுதி சமீபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதனால் குறிப்பிடத்தக்க ஆக்க வேலைகள் யாதும் செய்யப்படவில்லை. கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டன. வரும் வருடத்தில் சிறந்த தொண்டாற்றும் என்பது திண்ணம்.

இச் சங்கத்தின் காரியக குழு அங்கத்தினர் :—

1. R. சௌந்தரராஜன் — தலைவர்
2. R. வில்வசேகரன் — உபதலைவர்
3. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி — காரியதரிசி
4. S. சீனிவாசன் — நிதியாளர்.

ஆலோசகர் :—

1. திரு. G. சங்கரன் B. A., L. T.,
2. ,, P. R. சுப்ரமணியம் B. A., L. T.,

S. சிதம்பரம், ஆலோசகர்.

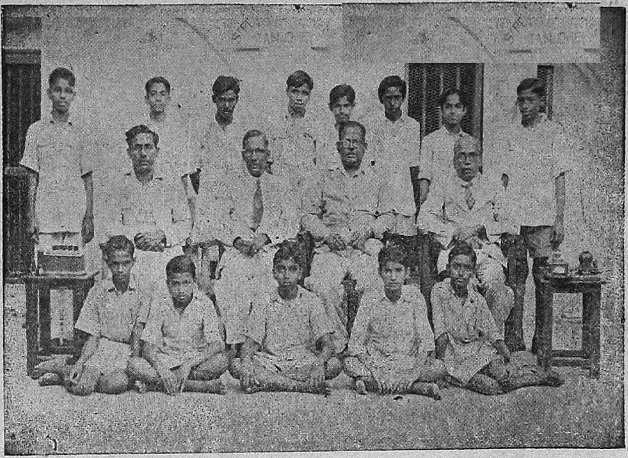

Science Club.

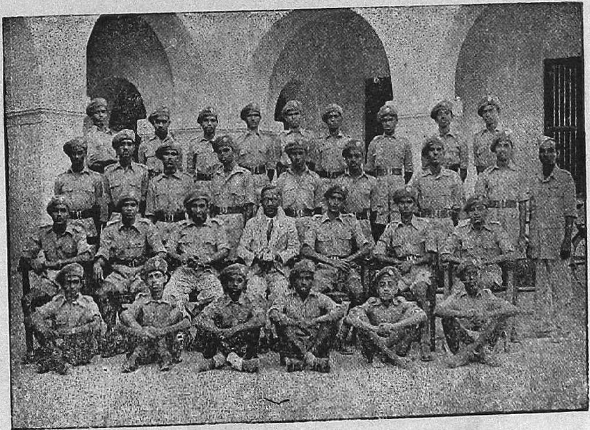

N. C. C. Group.

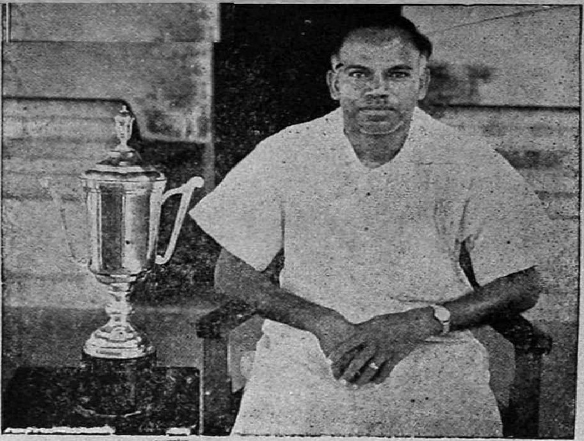

Sri S. Bethanna Nadar (Donor)

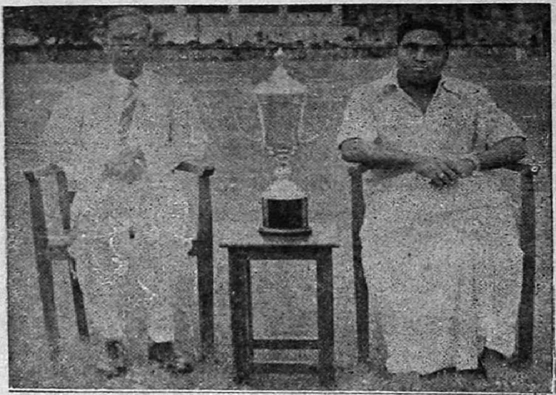

Sri K. S. Raju (Donor)

தூய பேதுரு உயர்நிலைப்பள்ளி, தஞ்சாவூர்.

172-வது ஆண்டு விழா அறிக்கை.

அவைத தலைவரவாகளே !
பாணடியன அமமையாா அவாகளே !
அன்பிறகுரிய பெறறோாகளே !
கலையுணாவுமிகக பழைய மாணவாகளே !
அறிவு சானற சகோதர சகோதரிகளே !

எமது பளளியில் இநத 172-ஆம ஆண்டு விழாவின் சாாபில் குழுமியுள்ள உங்கள யாவருககும எமது மனமாரநத வரவேறபைக கூறுகிறோம.

சென்ற ஆண்டின் அறிக்கைக்குப் பிறகு எம் பள்ளியில் நிகழ்நதுளள நிகழ்சசிகளைபபறறியும, பளளி அடைநதுளள முனனேறறதைதபபறறியும நீங்கள அறிய விருமபுவீாகள. ஆகையால அவறறை இங்கு எடுத்துக கூற விருமபுகிறேன்.

ஆசிரியர் குழுவில் மாறுதல்

ஏறக்குறைய நாறபது ஆண்டுகள ஆசிரியாாயும,கிளைபபளளித தலைமை ஆசிரியராயும, தாளாளராயும, தூய பணியாறறியுளள திரு. S. கிருஷ்ண ஐயா தம 60-ஆம வயதில ஓய்வு பெறறாா. அவா உணமையோடும, பகதியோடும, ஆாவததோடும தனனலம பாராமல செய்துளள சேவையை எம பளளி மறகக முடியாது. பளளி வாழககையும, அவா வாழ்ககையும சிறபபுறற முறையில எககாலததிலும இணைநதிருநதது. எதிா காலத்திலும இணைநதிருககும எனறு சொல்லுவோமானால் அது மிகையாகாது கடவுள அவருக்கும, அவரது மனைவி மககளுககும நீணட ஆயுளையும, நல்ல அமைதியான வாழககையும, உடலுறுதியையும, மன நிமமதியையும அருளவாராக.

கட்டிட வசதிகளும், பிற நலன்களும்,

மாணவாகள நலனகருதி ரூபாய் 6000 மதிபபுள்ள 84 பெஞசு மேஜைகள செய்யபபடடுளளன. அத்துடன் மாணவா அறிவைப பெருககும வழியில் ரூபாய் 1500 பொறுமானமுளள Tape Recorder ஒனறு வாங்கபபடடிருக்கிறது. நீஙகள அற றும சொறபொழிவுகளையும், மறறும சாதாரணப பேசசு, உரை

யாடல் இவைகளையும், பாடும் பாட்டுக்களையும் அது பதிவு செய்து விடும். பேசுவோர் அது பக்கத்திலிருக்கும்போது கவனமாய்ப் பேசவேண்டும். மேலும் நிழற்படக் குழு திறம்பட வேலை செய்யும் பொருட்டு ரூ 400 விலையுள்ள Eularger வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாகக் கட்டிடத்தொடர்பாக, உங்களில் அனேகர் அறிந்தபடி பள்ளித் தலைவர் அலுவலகத்தையும், தாளாளர் (Clerks) அலுவலகத்தையும் மிக அழகிய முறையில் திருத்தி அமைத்துள்ளோம். மேலும் ரூ. 6000 செலவில் மாணவர்களுக்கென்று இரண்டு புதிய வகுப்பறைகளும் கட்டியுள்ளோம். அதோடு கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நம் அரண்மனைப் பள்ளி நிறுவப்பட்டுள்ள நிலையத்தில் உள்ள பழைய கட்டிடங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டுவரும் வேலையானது, இப்பள்ளியாண்டோடு முடிவு பெறும். அப்போது அங்கே இரண்டு வகுப்பறைகளும், அலுவலகமும் ஆசிரியர் அறையும், பொருட் காட்சிசாலையும், ஒரு கைத்தறி நெசவு நிலையமும் ஏற்படுவதற்குரிய வசதி கிடைக்கும். இங்குள்ள மேல் மாடியானது பழுது பார்க்கப்பட்டால், அது மாணவர் விடுதியாக (Students Hostal) பயன்படுத்தத்தகுந்தது 100 பேர் வசிக்க இடமுண்டு அதற்கு நல்ல பொருளாதார நிலையிலுள்ள நண்பர்களும், பெற்றோர்களும் பொருள் கொடுத்து உதவ வேண்டுகின்றோம்.

மாணவர் தேர்வும், அறிவுத்துறையில் பெற்ற வெற்றியும்.

பள்ளியில் இப்போது 1300 மாணவர் படிக்கின்றனர் கடந்த பள்ளி இறுதித் தேர்விற்கு (S. S. L. C.) 161 மாணவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்களில் தேறியவர்கள் 80. அதாவது 50 சத விகிதம். இது மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது என்று நாங்கள் சொல்லவே மாட்டோம். ஆனால் தற்போது நாட்டின் கல்வித் தரம் குறைவாயிருக்கும்போது கிளிப் பிள்ளையைப் பேச வைப்பதுபோலவும், அன்று பழுக்கக்கூடாத காய்களைச் செயற்கைமுறையில் பழுக்க வைப்பது போலவும், எங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்துத் தேர்வில் சத விகிதத்தைப் பெருக்குவது எம் குறிக்கோளல்ல. ஏனென்றால் அது சரியான பயிற்சியாகாது. ஆண்டு தோறும் படிக்கும் பிள்ளைகள் அறிவில் வல்லவராகவும், பிற்கால வாழ்க்கையில் தாங்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணி, தொண்டு இவற்றிற்கு நல்ல பயிற்சி பெறவும், நல்ல முறையிலே ஐம்புலன்களையும் பயன்படுத்திக் கல்வி பயில வேண்டுமென்பதே எம் விருப்பம். அத்தகைய கல்விதான் கற்கும் ஒருவனுக்கும் அவன் நாட்டிற்கும் பயன்தரும். 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது'.

பள்ளி இறுதித் தேர்விற்கு முகப்பாக ஒவ்வொரு ஆண்டி லும் நடந்து வரும் மாணவர் மன்றத் தமிழ்த் தேர்விற்குச் சென்ற 75 மாணவர்களில் 37 பேர் முதல் வகுப்பிலும், 22 பேர் இரண்டாம் வகுப்பிலும், 5 பேர் மூன்றும் வகுப்பிலும் தேறி யுள்ளனர். நகர உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் கழகத்தார் இவ் வாண்டு (55-56)-ல் நடத்திய பேச்சுப் போட்டியில் ஆறும் படி வம் 'அ' பிரிவில் (VI-A) படிக்கும் மாணவன் V. பஞ்சநதம் முதல்வனாக நின்று ஒரு தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றான்.

உடற் பயிற்சி.

உடற் பயிற்சித்துறையில் வழக்கம்போல் எங்கள் விளையாட் டுக்களையும், பந்தயங்களையும் நடத்தினோம். பள்ளி ஆண்டு விளை யாட்டுப் போட்டிக்கு Dr. V. K. பாண்டியன் அவர்களைத் தலைமை தாங்க அழைத்திருந்தோம். ஆனால் எதிர் பாராத விதமாய்ப் பெரும் மழை பெய்ததால் 'பரிசு வழங்கல்' நிகழ்ச்சி நடைபெற வில்லை. அந்நிகழ்ச்சியையும் இவ்வாண்டு விழாவோடு சேர்த்தே கொண்டாடுகின்றோம்.

தஞ்சை மாவட்டக் கழகப் பந்தயப் போட்டியில் எங்கள் பள்ளி நல்ல வெற்றி பெற்றுள்ளது.

மேற்குத் தஞ்சை மாவட்ட ஓட்டப் போட்டியில் பெரியோர (Senior) பிரிவில் முதன்மையாக நிற்கும் பள்ளிக்கென வழங்கப் படும் நற்சான்றிதழ் (Certificate), பெரியோர்க்குரிய அஞ்சல் ஓட்டக் கேடயம் (Senior Relay Shield), ஓட்டப் பந்தயத்தில் முதன்மையாக நிற்கும் பள்ளிக்கென்று கொடுக்கப்படும் அருளா னந்தசாமி நாடார் கோப்பை, விளையாட்டுக்களிலும், ஓட்டப் பந்த யங்களிலும் முதன்மையாக நிற்கும் பள்ளிக்கு அளிக்கப்படும் ஜோதிபாண்டியன் கோப்பை முதலியவைகளைப் பெற்று நம் மாணவர் வாகை சூடினர்.

மேலும் பெரியோர்க்குரிய கூடைப் பந்து போட்டியிலும் நடுவர்க்குரிய (Intermediate) கூடைப் பந்து, Soft Ball இவை களிலும் நற்சான்றிதழ்கள் பெற்றதோடு விளையாட்டுக்களில் முதன்மையாக நிற்கும் பள்ளிக்குத் தரும் பரிசுத்தம் கோப்பை யையும் அடைந்தனர். நம் பள்ளி மாணவர்கள் கீழ மேலத்தஞ்சை மாவட்டங்கள் இரண்டிற்கும் சேர்ந்து நடந்த போட்டியில் பல பரிசுகளைப் பெற்றனர்.

விளையாட்டுக்களில் நம் மாணவர்கள் நடுவர்க்குரிய கூடைப் பந்து போட்டியில் வென்று பரிசுத்தம் கேடயத்தையும், அன்னார் குரிய Soft Ball-ல் வென்று இஸ்ரேல் கேடயத்தையும் பெற்றனர்.

ஓட்டப் பந்தயத்தில் பெரியோர்க்குரிய அஞ்சல் ஓட்டக் கேடயம், பெரியோரில் (Seniors) தகுதிபெற்ற முதன்மையான பள்ளிக்கு வழங்கும் Hilton Brown கோப்பை, பெரியோர், நடுவர் என்ற இரு நிலையினரையும் ஒன்று சேர்த்து பார்க்குங்கால் முதன்மையாக நிற்கும் பள்ளிக்கு வழங்கும் மாரின் கேடயம், முதலியவைகளைப் பெற்றனர். பெரியோர்களில் A. R. செயசேகரன் முதன்மையான மதிப்பெண் பெறுபவர்க்குரிய கிரிக்மெடலை போன ஆண்டிலேயே அடைந்ததால், தனிப் பதக்கம் (Special Medal) ஒன்றைப் பெற்றான்.

விளையாட்டுக்களிலும், ஓட்டப் பந்தயங்களிலும் ஒரு சேர முதன்மையாக நிற்கும் பள்ளிக்கு வழங்கும் கோபாலசாமி பெருங் கோப்பையை (Trophy) நம் பள்ளி பெற்றிருக்கிறது.

பெரியோர்க்குரிய அஞ்சல் ஓட்டத்தில் நம் பள்ளி மாணவர்கள் புதிய கால நிலையை நிலை நாட்டினர். (New Time Record has been Set up) மாரின் கேடயம், அஞ்சல் ஓட்டக் கேடயம், Hilton Brown கோப்பை ஆகிய மூன்றையும் மூன்று ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகப் பெற்றதால் அவ்வவற்றிற்கென்று வழங்கப்படும் திறமைக் கேடயங்கள் நம் பள்ளிக்குக் கிடைத்தன.

இந்த ஆண்டில் எங்கள் பள்ளிக்குள்ளேயே நடக்கின்ற மனை விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கென்றும், ஆண்டு விளையாட்டுப் பந்தயப் போட்டிகளுக்கென்றும் பரிசு அளிப்பதற்காக வெள்ளிக் கோப்பைகள் அளிக்கப் பெரியார்கள் சிலர் முன் வந்துள்ளனர். அவர்கள் யாவரென்றால் :—

திருவாளர்கள் D. கணபதியா பிள்ளை—Railway Broker.
P. K. V. நடேச செட்டியார்—Pro. காமாட்சி ரைஸ்மில்
S. பெத்தண்ண நாடார்— Pr. வெண்சங்கு சீயக்காய் தூள் தொழிற்சாலை.
M. குப்புசாமி செட்டியார்
S. கோவிந்தராஜன் செட்டியார் } Commission Agents.
நடராசமாணிக்கம் — Contractor.

S. வேங்கடாசலம் பிள்ளை — **Pro. Lakshmi Furniture Mart.**

K. S. ராஜு — General Merchant.

ஆவார்கள்.

அவர்கள் யாவருக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றி. அவர்களை எம் பள்ளி ஒருக்காலும் மறக்காது. மறக்க முடியாது.

குடிமைப் பயிற்சி.

குடிமைப் பயிற்சியானது கல்வித் துறையில் ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டபோதிலும் எங்கள் பள்ளிக்கல்வி முழுவதும் குடிமைப் பயிற்சி மயமாகவே விளங்கவேண்டுமென்று எங்கள் விருப்பம். ஆகையால் முப்பதிற்கு மேலான இன்றியமையாத செய்கிற ஈடுபாடுகளை (Activities) அமைத்து நடை முறையில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்துள்ளோம்

மாணவர்களிடையே உடல்நல உணர்ச்சியும் நல்ல ஆரோக்கிய வழக்கங்களும் அமைந்து, அவர்கள் சட்ட திட்டங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்துத் தலைமையாளர்களாய்ப் பணியாற்றும் ஆற்றலும், பொறுப்புணர்ச்சியும் உடையவர்களாயும், கலையுணர்வுள்ளவர்களாகவும் உழைப்பின் உயர்வை உணர்ந்தவர்களாகவும், எழுதுவதிலும், பேசுவதிலும் திறமையுள்ளவர்களாகவும், ஆராய்ச்சித் திறன் பெற்றவர்களாகவும் சமூக நலத் தொண்டில் ஆர்வமுள்ளவர்களாகவும் பிற்கால வாழ்க்கையில் திகழ வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் இப்பயிற்சிகளை அளிக்கின்றோம்.

இந்த ஆண்டில் பள்ளி அமைச்சர் அவை, வகுப்பு நீதி மன்றம், பள்ளிக்கடை, சிறு சேமிப்பு நிலையம், பள்ளி அஞ்சல் நிலையம், (Post Office), நிழற்படக் குழு, சாரணர் குழு செஞ்சிலுவைச் சங்கம், நாட்டு இளைஞர் படை, பள்ளி நிழற்படக் காட்சி, வனபோஜனம் (Picnic) ஆகிய இவை தொடர்பான வேலைகள் சிறப்பு வாய்ந்தன எனக் குறிப்பிடக் கூடும்.

இன்பப் பயணக்குழு ஆதரவின் கீழ் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் நாகை. திருச்சி டால்மியாபுரம், மதுரை, ராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று இன்பத்தை மாத்திரமல்ல பேரளவில் அறிவையும் பெற்று வந்தனர்.

1—3—1956-ல் பள்ளியின் இரண்டாம் ஆண்டு கண்காட்சி விழா நடந்தது. அவ்வமயம் சரபோஜி கல்லூரித் தலைவரான Captain முருகையன் அவர்கள் அதைத் திறந்து வைத்து இனிய

சொற்பொழிவாற்றினர். அவருக்கு எங்கள் நன்றி. கண்காட்சியும் அழகிய முறையில் நடைபெற்றது. அதை நல்ல முறையில் நடத்தியுள்ள குழுவினரை நான் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன்.

சமூகத் தொண்டு

புயல் நிவாரணத்திற்காக எங்கள் பள்ளி 2250 துணிகளோடு பதின்மூன்று மூட்டை ஆறரைப்படி அரிசியும் தஞ்சைப் பொது மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்து புயலில் அடிபட்டுத் தவித்த ஏழைகள் இருக்குமிடத்திற்கு அனுப்பியது. காச நோய் நிவாரண நிதிக்காக (T. B. Seals) ரூபாய் ஐம்பது வசூல் செய்து அப்பொருளை அரசியல் அலுவலாளருக்கு அனுப்பியது. Hi-y குழுவின் உறுப்பினரான முப்பது மாணவர்கள் தங்களது சுய முயற்சியால் கைப்பணத்தைச் செலவழித்துக் கீழ வாயில் பகுதியில் வீடின்றித் தவித்த ஒரு ஏழைக்கு வீடு கட்டித் தந்தனர்.

பொதுக் குறிப்புக்கள்

இதுவரை பள்ளியைப் பற்றிச் சில குறிப்புக்களை எடுத்துரைத்தேன். அடுத்தாற் போல், கல்வியைப் பற்றிப் பொது மக்கள் கொண்டுள்ள ஐயப்பாடுகளைப் பற்றியும், அதன் தரத்தைப் பற்றியும் சுருக்கமாகச் சில செய்திகளை எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றேன்.

தற்காலப் படிப்பைப்பற்றி அநேகர் அது உபயோகமற்றது, அதை எடுத்து வேறு வகைபாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுதிருக்கும் புதிய திட்டம் அமுலுக்கு வருமுன் அவ்வாறு கூறினால் அது மிகையாகாது. ஆனால் இப்போதுள்ள புதிய திட்டம் ஏறக்குறைய நல்ல திட்டம் என்று நான் சொல்லுகிறேன். எவ்வாறெனில், கல்வி ஒருவனுடைய பிற்கால சமுதாய வாழ்க்கையில் அவனது வயிற்றுப் பிழைப்பிற்கும், சமுதாய நலத்திற்கும் பணியாற்றக் கூடிய ஆற்றலை அளிக்க வேண்டும். அதோடு நல்ல குடிமகனாக வாழ்க்கை நடத்த அவனை ஊக்குவிக்க வேண்டும். மேலும் அவனுடைய வாழ்க்கையை இன்புற்ற வாழ்க்கை யாக்க வேண்டும். இவ்வளவு நோக்கங்களையும் இப்போது கொடுக்கப்படும் கல்வி நிறைவேற்றுகிறது.

டாக்டர் இலக்குமணசாமி முதலியார் தலைமையின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட (Secondary Education Commission Report) இன் அடிப்படைக் கருத்தை ஒட்டி அமுலுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் திட்டமானது, இப்போது மாணவர்களுக்கு பிற்கால வாழ்க்கையின் சிறந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்ற உதவி செய்கிறது. ஏனென்றால், இந்தத் திட்டத்தில் தொழிற் கல்வி கூடிய மட்டும் போற்றக்கூடிய அளவிற்கு அமைந்துள்ளது.

ஆகையால் பொது மக்களும், பெற்றோர்களும். இப்போதுள்ள உயர்நிலைப்பள்ளியில் பயிலும் கல்வியின் பயனைப்பற்றி ஐயப்படச் சிறிதும் இடமில்லை,

அடுத்தாற்போல், தற்போதைய நிலையில், கல்வித் தரம கீழே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது முழுவதும் உண்மைதான். யார் காரணம் என்று கேட்டால் சண்டைதான் வரும். ஒரு குடும்பத்தில் ஏதேனும் குற்றமகுறை உண்டானால், கணவன் மனைவியையும், மனைவி கணவனையும், பெற்றோர் பிள்ளைகளையும், பிள்ளைகள் பெற்றோரையும காரணமாகக் கூறுவார்கள். அத்தகைய நிலைமையே கல்வித்துறையிலும் அரசியலார் ஆசிரியரையும் ஆசிரியர் பெற்றோரையும, பெற்றோர் மாணவர்களையும குறை கூறுகிறார்கள. உண்மையை ஒருவரும் நேரான முறையில் சரியாக உணருவதில்லை. ஆனால் உண்மை ஆசிரியனான நான் உண்மையைக் கூற விரும்புகிறேன். அரசியலாரும், பெற்றோரும் பிள்ளைகளும, ஆசிரியர்களும் ஆகிய யாவரும் தரம கீழே போவதறகுக் காரணமாவர்.

மாணவர்கள் பக்கம் உள்ள குறைகளைச் சொல்லப்போனால் அவர்கள் படிப்பிற்குச் செலவழிக்க வேண்டிய நேரத்தை அறிவுக் குறைபாட்டினால் கலகி, ஆனந்தவிகடன், கற்கண்டு, குமுதம் இவைகளைப்போன்ற புத்தகங்களை வாசிப்பதிலேயே அதிகமாகச் செலவழிககின்றனர். (நானும் தான் அவைகளைச் சில சமயங்களில் வாசிக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு அளவு உண்டு) பின்னும் சினிமாப் படக்காட்சிகளை மிகுதியாகப் பார்க்கின்றனா அத்துடன் நின்றுவிட்டால் பரவாயில்லை. சினிமா நடிகர், நடிகைகள் முதலியோரது நடை உடை பாவனை முதலியவைகளைப் பற்றியும், அவர்களது வாழ்க்கை, அவரது உடை, கார், அவர்கள் வளர்க்கும் நாய், பூனை முதலியவைகளைப் பற்றியும், வீணாக அறிய விரும்புகிறார்கள். இந்தச் சினிமாக்கல்வி உண்மைக்கல்வியைப் பாழாக்கி அறிவைப் பெருக்கும் வழியை மூடிவிடுகிறது. அரசியல் விவகாரங்களில் அனாவசியமாகக் கலந்து கொள்வது மற்றொரு காரணம். பிள்ளைகளுக்கு இடைஇடையே பெற்றோர் தைரியமாகவும், ஆசிரியர் எச்சரிககும் முறையிலும் சரியான வழிகளை எடுத்துக்கூறி, அறிவு புகட்டுதல் மிகமிக இன்றியமையாத செயலாகும்.

பெற்றோர்களும் படிப்புத்தரம் கீழே போவதற்குக் காரணம் ஆவர். எவ்வாறெனில், அவர்கள் அடிக்கடி அற்பக் காரணங்களுக்காகப் பிள்ளைகளுக்கு விடுமுறை (Leave) வாங்குகின்றனர்.

வீட்டில் ஒரு திருமணம் ஏற்பட்டால் மூன்று வாரங்கள்கூடத் தங்கள் பிள்ளைகளை விடுமுறை எடுக்கச சொல்லும் பெற்றோரும் உண்டு. அவ்வாறு செய்வது பள்ளியையும், பள்ளிப் படிப்பையும் வெறுக்கச செய்கிறது மேலும், குறித்த காலத்தில் பெற்றோர் 'சம்பளம் (fees)' கட்டாத காரணத்தால் அநேக நாட்களில் வீட்டிலேயே இருக்க நேரிட்டு அநேக மாணவர்கள் படிப்பில் குறைவடைகிறார்கள். ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தங்கள் பிள்ளைகள் நூற்றுக்கு நூறு சத விகிதம் வேலை நாட்களும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒழுங்காக வரும்படி செய்யவேண்டும் கூடியவரை, மாணவர்கள் பள்ளிக்குக் காலந்தவறாமல் வருமாறு பெற்றோர்கள் செய்தல் மிக இன்றியமையாத செயலாகும்

ஆசிரியர் பக்கத்திலும் சில குறைவுகள் உள்ளன. எங்கள் பள்ளி ஆசிரியர்களைப்பற்றி மட்டும் கூறவில்லை. பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன். திறமை குறைந்த ஆசிரியர் சிலர் இருக்கலாம். ஐந்து விரல்களும் ஒன்றுபோல் இராததுபோல. ஆனால் பயிற்சி பெற்றவர்களில் மிகுதியானவர் உண்மையாகத்தான் உழைப்பார்கள். அவர்களில் ஊக்கச குறைவு காணப்பட்டால் அதற்கு அவர்கள் பொதுவாகக் காரணம் அல்ல எவ்வாறென்று பின்பு சொல்லுகிறேன்..

அரசியலாரும் படிப்புத்தரம் குறைவதற்குக் காரணமாகயிருக்கிறார்கள். பொதுத்தேர்வில் நடத்தப்படும் பாடங்களில் தேறுவதற்குச் சில பாடங்களில் 25 மார்க்கு எடுத்தாற்போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது காரணமாக அந்த 25 மார்க்கு எடுத்தாற் போதுமென்றே மாணவர்கள் படிக்கின்றனர். ஆசிரியருக்கும் சில சமயங்களில் மாணவரை 25 மார்க்கு எடுக்கவைப்பதற்குப் படித்துக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை உண்டாகிறது ஆகையால் தரத்தைக் குறைக்கும் 25 மார்க்கு என்ற சட்டம் நீங்கவேண்டும்.

அடுத்தாற்போல, Private Tuitionஐ தனிவகுப்புப்போல் நடத்த உத்தரவு அளிக்கின்றது, அவர்கள் செய்கின்ற பெரிய தவறாகும். அதனால் ஆசிரியர்கள் பள்ளியிலுள்ள மாணவர்களுக்காக உழைக்கும் நேரமும் அவர்களது சக்தியும், ஊக்கமும் குறைகின்றன. அது பள்ளியின் கல்வித்தரத்தை மிகுதியும் பாதிக்கின்றது.

இன்னும், ஆசிரியரின் பொருளாதாரநிலை மிகவும் வருந்தத்தக்கது. வேறு இலாக்காக்களில் ஆசிரியரைப்போல் கல்வி பெற்றவர்கள் எவ்வளவோ மேலான நிலையிலிருக்கின்றனர்.

அவர்களுக்குப் படிப்படியாக ஊதியமும் வேலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. பாவம்! நம்நாட்டு அதிகாரிகளையும், தலைவர்களையும் அமைச்சர்களையும் பயிற்றுவித்த ஆசிரியர்களோ எக்காலும் ஆசிரியரே. அவர்கள் ஊதியமும் ஆசிரியர்க்குரிய ஒரே ஊதியமே. பட்டதாரிகளான ஆசிரியரை எடுத்துக் கொள்வோம். அவர்கள் வாங்கும் உயர்ந்த ஊதியம் மற்ற இலாக்காக்களில் தாளாளர்க்குக் (clerks) கொடுக்கும ஊதியம்தான். **S. S. L. C.** படித்துப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்க்குக் கொடுக்கப் படும் ஊதியமும் மற்ற இலாக்காக்களில் (சிப்பந்திகளுக்கு) பணியாளர்க்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம்தான் இது ஆசிரியர்க்குச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு பெரிய அநீதி. அது மாத்திரமல்ல இத்தகைய பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் பெரியவர்கள் பலர் அவர்களைப் பார்த்து ' நீங்கள் செய்கிற தொண்டு மிக உயர்ந்த, போற்றத் தக்க தொண்டு. நீங்கள் தியாகிகளாக விளங்க வேண்டும்" என்று அவர்களைத் தட்டிக் கொடுப்பதும், பேசுவதும் அவர்களை ஏளனம் செய்வது போலிருக்கிறது. இக்காரணங்களால் அவர்கள் திருப்தியற்று, ஓய்வுக்கால வாழ்க்கைக்குப் போதிய பொருளின்றி இருப்பதோடுகூட, நிகழ்கால வாழ்க்கைக்குமே வேண்டிய பொருளின்றிக் கவலையால் நிரம்பப்பெற்று அமைதியற்றுப் பெருமபாலோர் ஆாவமின்றி அரை ஆட்களாகவும. அரை ஆத்மாக்களாகவும் இருநது தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உன்னதத் தொண்டை உன்னத நிலையில் உழைப்பிற் காட்டத் தவறுகின்றனர்.

இந்நிலையில் நாட்டுக் கல்வித்தரம் தலைகீழாகப் போய்க் கொண்டிருப்பது ஒரு அதிசயமோ!

நாட்டுப் பற்றுள்ளவனுகவும மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும் கல்வியிலும், பயிற்சியிலும் ஆர்வமுள்ளவனுகவுமே இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்காட்ட முன்வநதுள்ளேன்

முடிவுரை.

நான் எனது அறிக்கையை முடிக்கப் போகின்றேன் முடிவாக, நாம் எல்லாம்வல்ல இறைவனுக்கு அஞ்சலி செய்கின்றோம். அவர் சென்ற ஆண்டுகளிலும் எங்களுக்கு உதவியதற்காக இறைஞ்சி, வரும் ஆண்டுகளிலும் உதவ வேண்டுகின்றோம். எல்லாம் வல்ல இறைவர் தனது தகுதியும் மதிப்பும் வாய்ந்த நல்லாசிகளை எங்கட்கும், எங்களிடம் கல்வி பயிலும் மாணவர்க்கும் நல்கி உதவுவாராக

REPORT OF THE WORKING OF THE ST. PETER'S SCOUT TROOP I-FOR 1955-56

Our Scouting activities for this year commenced as early as the 15th July, 1955, when the following officers of the Scout Troop were appointed.

1. Sri S. R. PANDYAN, B. A., L. T., —Group Leader.
2. ,, P. R. SUBRAHMANYAM, B. A., B. T., —Scout Master.
3. ,, K. G. VEDARAMAN, B. A., —Asst. Scout Master.

Just a week after this, all old scouts and pupils who desired to join the movement were given a talk on the aims and values of the Scout Movement. Early in August, the scouts were divided into six patrols and each patrol was named after some National Leader of the past.

The *Independence Day Celebration on the 15th* August provided the scouts an unique opportunity for showing their mettle. As many as 35 scouts participated in the route march along the Main Streets and witnessed the parade in the police grounds.

The Local Scout Association issued a circular that *only Second Class Scouts would be eligible for* rendering service during the Mahamaham Festival at Kumbakonam. As only those who have passed the Tenderfoot Tests, are eligible to undergo the course, a Tenderfoot Training Course was organized during the Michaelmas Holidays. We are glad to report that as many as 45 scouts attended the course which was *conducted by* Sri. P. R. Subrahmanyam, assisted by Sri. K. G. Vedaraman. Finally 30 candidates came out successful and were *invested with Tenderfoot* Badges.

The Local Scout Association organized a Second Class Training Course from September, 1955. To supplement this course and provide ampler facilities in learning and doing, almost daily meets were conducted for the benefit of our scouts. The following aspects of Scouting were specially emphasized and drilled. They are signalling, following a trail, developing the powers of observation, several methods of bandaging the different parts of the body, first aid, knots and lashings, cooking etc. All our scouts evinced keen interest in learning everything since they learnt through the playway method.

The School Sports on the 8th December, gave another opportunity for our scouts to demonstrate their spirit of selfless service. They helped the judges, looked after the cycles in the stand, supplied drinking water, acted as messengers and were always seen all over the ground with their faces wreathed in smiles. Their services elicited the admiration and applause of the authorities of the School.

The Annual Scout Camp was held in the Pandithar's Gardens on the 21st January, 1956. Seventeen Scouts who were undergoing Second Class Training attended the camp with great enthusiasm since they had been looking forward to this event very eagerly. The camp commenced at 8 A. M with the hoisting of the Scout Flag. After prayer, a regular round-the-clock programme of scout activities was gone through. Tests for Second Class Scouts were conducted because the camp provided facilities for such testing. The scouts showed their aesthetic sense by decorating their corners very beautifully and keeping things in an orderly fashion. The Flag was brought down at 6 P. M. when the camp came to a close. Before departure, the organizer, Sri. P. R. Subrahmanyam, (Scout Master) spoke a few words in appreciation of the work of the scouts at the camp.

The Tanjore District Sports held in our Playgrounds attracted considerable importance. Even on the day prior to the Sports Day, our scouts did splendid work by taking the competing teams to their respective lodgings. Even the burning sun did not damp the bubbling enthusiasm of our scouts who were seen walking briskly all over the town. On the two days of the District Sports, we were in entire charge of the cycle stand taking care of hundreds of cycles. We discharged our duties so conscientiously and carefully that there was no room for even a single complaint.

The great Mahamaham Festival at Kumbakonam which occurs once in 12 years, is an event of All India importance. Lakhs and lakhs of pilgrims drawn from all parts of India, congregated in Kumbakonam on the 25th February, 1956. Twelve Second Class Scouts led by the Scout Master Sri. P. R. Subrahmanyam, B. A, B. T., who was later appointed as one of the Assistant Camp Commandants, camped in Kumbakonam for a week. We did yeoman service in assisting the pilgrims in all possible ways and in recognition of our meritorious services, we have been awarded Group and Individual Certificates. The cheerful young lads were ever ready to make themselves helpful and useful to the pilgrims without minding their separation from their parents and homes.

The last important function of our School for the year was the School Anniversary on the 3rd March, 1956. As usual, the scouts proved their worth by keeping away undesirables from the ground, guarding the entrance, supplying water to thirsty visitors and helping mothers by soothing crying children. On this occasion special Proficiency Certificates in Scouting were awarded to the following three outgoing Second Class Scouts.

1. S. Srinivasan VI A.
2. V. Paramasivam VI A.
3. D. Rengarajan VI A.

The enthusiasm of our scouts may be judged from the fact that fifteen scouts passed all the Second Class Tests and were invested with Second Class Badges.

In fine, this year has been a record of remarkable progress in all directions so far as scouting activities are concerned. It is our pleasant duty and privilege to express our grateful thanks to our Principal, Sri. J. G. Koilpillai, B A, L. T., but for whose kindness and co-operation, we could not have achieved such remarkable progress in Scouting. His valuable guidance has always been a source of inspiration to us all. It is very kind of him to have prepared special blocks for printing tri-colour Proficiency Certificates to be awarded to our Scouts. Last, but not the least, our special thanks are due to Sri. S. R. Pandyan, B. A. L. T., our Group Leader, who has always been our friend, philosopher and guide.

Tanjore,
20—3—56.

P. R. Subrahmanyam,
Scout Master.

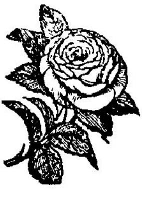

St. Peter's High School, Tanjore.

Pupils who have passed the Tenderfoot Tests during 1955—56.

1.	K. M. Govindarajan	VI A.
2.	A. Nazir Ahmed	VI B.
3.	P. Balakrishnan	VI C.
4.	R. Vasukrishua Sarma	VI E.
5.	G, Narayanan	V A.
6.	T. M. Shanmugham	V A.
7.	D. Krishnamurthy	V B.
8.	N. Mohamed Kasim	V C
9.	P. Subramaniam	V C.
10.	A, Lourdusamy	V C.
11.	J. Eden Alexander	V C.
12.	C. Palanivel	IV A.
13.	G. Balavelayutham	IV C.
14.	N. Janarthanan	IV D.
15.	N. Baskaran	IV E.

Pupils who have passed the Second Class Test during 1955—56.

1.	S. Srinivasan	VI A.
2,	V. Paramasivam	VI A.
3.	D. Rengarajan	VI A
4.	V. Panchapikesan	V A.
5.	R. Parthasarathy	V A.
6.	A. P. Balasubramanian	V A.
7.	T. S. Krishnan	V A.
8.	B. Mani Rao	V A.
9	S. Baskaran	V A.
10.	M. Selvaduraipandian	V A.
11.	R. Kaliaperumal	V A.
12.	H. Syed Taj Peeran	V B.
13.	D. V. George	V C.
14.	C. Jothykumar	V C.
15.	S Paul Samuel	V E.

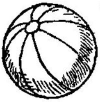

ST. PETER'S HIGH SCHOOL, TANJORE

SCHOOL SPORTS—1955-56

PRIZE WINNERS.

SUPER SENIORS:

Pentathlon.	1 P. Mani	Serfojee house
	2 K. Kuduz	Sullivan
	3 P. William	Serfojee
	4 S George Bala	Daniel
	5 V. Srinivasan	Pichamuthu

SENIORS:

1 *800 Metres*	1 S. Ramasamy	Sullivan
	2 P. Purushothaman	Daniel
	3 R. Govindarajan	Pichamuthu
2 *400 Metres*	1 S. Ramasamy	Sullivan
	2 P. Purushothaman	Daniel
	3 A. R Jayasekeran	Serfojee
3 *200 Metres*	1 A. R. Jayasekeran	Serfojee
	2 C. Ramalingam	-do-
	3 M Jambunathan	Daniel
4 *100 Metres*	1 A. R Jayasekeran	Serfojee
	2 S. Chandrasekeran	-do-
	3 K. Ramakrishnan	Daniel
5 *110 Metres Hurdles*	1 S Ramasamy	Sullivan
	2 M. Soundaraian	-do-
	3 G. Ramalingam	Serfojee
6 *Broad Jump*	1 V. Ramalingam	Pichamuthu
	2 S. Chandrasekeran	Serfojee
	3 A. R Jayasekeran	-do-
7 *Hop, Step & Jump*	1 A. R. Jayasekeran	Serfojee
	2 S. Ramasamy	Sullivan
	3 C. Jayavelu	-do-

8 *High Jump*	1 A. R Jayasekeran	Serfojee
	2 A Shivaji	Pichamuthu
	3 G. Ramalingam	Seriofee
9 *Pole Vault*	1 S. Govindarajan	Daniel
	2 S Govindaraj	Pichamuthu
	3 R. Govindarajan	-do-
10 *Discus Throw*	1 S. Spurgeon	Serfojee
	2 S. Govindarajan	Daniel
	3 C. Jayavelu	Sullivan
11 *Throwing the Javelin*	1 S. Ramasamy	Sullivan
	2 S. Govindarajan	Daniel
	3 M. Soundararajan	Sullivan
12 *Putting the shot*	1 S Govindarajan	Daniel
	2 M Soundararajan	Sullivan
	3 S. Ramasamy	-do-
13 *Throwing the Cricket ball*	1 S Ramasamy	Sullivan
	2 A. R Jayasekeran	Serfojee
	3 T. Manickam	Pichamuthu
14 *4X100 Metres Relay*	1 Winners	Serfojee

INTERMEDIATES:

1 *400 Metres*	1 G. Doraisamy	Serfojee
	2 B Rajasingh	Pichamuthu
	3 R. Soundararajan	-do-
2 *200 Metres*	1 G Doraisamy	Serfojee
	2 R. Soundararajan	Pichamuthu
	3 B. Rajasingh	-do-
3 *100 Metres*	1 R. Soundararajan	Pichamuthu
	2 G Doraisamy	Serfojee
	3 B. Rajasingh	Pichamuthu
4 *80 Metres Hurdles*	1 G. Doraisamy	Serfojee
	2 R Soundararajan	Pichamuthu
	3 G S. Ramadoss	Sullivan
5 *Broad Jump*	1 B Rajasingh	Pichamuthu
	2 G Doraisamy	Serfojee
	3 K. Gnanasambandam	-do-

6 *Hop, step & Jump*	1 K Gnanasambandam	Serfojee
	2 G Doraisamy	-do-
	3 B. Rajasingh	Pichamuthu
7 *High Jump*	1 R Soundararajan	Pichamuthu
	2 K. Gnanasambandam	Serfojee
	3 M Ramalingam	Daniel
8 *Throwing the Cricket Ball*	1 G. Doraisamy	Serfojee
	2 R. Chellappan	Pichamuthu
	3 R. Chandrasekeran	Serfojee
9 *4X100 Metres Relay*	1 Winners	Pichamuthu

JUNIORS :

1 *200 Metres Relay*	1 T. M Nagarajan	Serfojee
	2 K *Thanikachalam*	*-do-*
	3 S Punniamurthi	Sullivan
2 *100 Metres Relay*	1 T M. Nagarajan	Serfojee
	2 K Thanikachalam	-do-
	3 S Ganesan	Pichamuthu
3 *Broad Jump*	1 T M Nagarajan	Serfojee
	2 Mohd Imam	Sullivan
	3 K Thanikachalam	Serfojee
4 *High Jump*	1 *Mohd Imam*	*Sullivan*
	2 K. Jainulabdeen	Serfojee
	3 T. M Nagarajan	-do-
5 *Throwing the Cricket Ball*	1 Jainulabdeen	Serfojee
	2 P. Palanirajan	-do-
	3 R. Punniamurthy	Sullivan
6 *4X100 Metres Relay*	1 Winners	Serfojee

SUB-JUNIORS :

1 *100 Metres*	1 T. N. Subramanian	Daniel
	2 K Ramadoss	Pichamuthu
	3 E. Muthukrishnan	Daniel
2 *50 Metres*	1 T. N. Subramanian	Daniel
	2 K. Ramadoss	Pichamuthu
	3 G. Parthasarathy	Sullivan

3 *Broad Jump*	1 T. N. Subramanian	Daniel
	2 E. Muthukrishnan	-do-
	3 K. Ramadoss	Pichamuthu
4 *High Jump*	1 T. N. Subramanian	Daniel
	2 K. Ramadoss	Pichamuthu
	3 S. Yakub	Daniel
5 *Throwing the Cricket Ball*	1 D. Sathianathan	Pichamuthu
	2 S M Yakub	Daniel
	3 E. Muthnkrishnsn	-do-

BEGINNERS:

1 *75 Metres*	1 S. Thiagarajan	Pichamuthu
	2 Mohd. Farook	Sullivan
	3 M. Chandrasekeran	
2 50 *Metres*	1 Mohd. Farook	Sullivan
	2 M. Chandrasekeran	
	3 S. Thiagarajan	Pichamuthu
3 *Throwing the Soft ball*	1 G. Rengaraj	Pichamuthu
	2 P. Balasubramanian	Sullivan
	3 S. Thangavelu	Pichamuthu
4 *Three legged Race*	1 S. Thiagarajan & G Rengarajan	
	2 M Hafeez & N Ganesapandian	
	3 M. Natarajan & E. Kumar	

TINY TOTS:

1 *50 Metres*	1 M. Jayaraman	Class 3
	2 Ibrahim Sait	,,
	3 R. Krishnan	,,
2 *Lime and Spoon Race*	1 Said Hussain	Class 4
	2 R. Krishnan	Class 3
	3 T. Balu	Class 4

OLD BOYS:

1 *100 Metres*	1 P. Punniamurthy	
	2 S. D. Vincent	

OPEN EVENT :

1 *800 Metres*	1 V. Swaminathan	
	2 P. Mani	

MASTERS' RACE ·

1 *Relay Race*	1 Winners	Mr A. B Deniel's Team
	2 Runner up	Mr. G· Paul Pandian's Team
2 *Musical Chairs*	1 Mr. Francis Samuel	
	2 Mr. M. S Selvaraj	

PEONS' RACE :

1 A Gnanasundaram
2 Swaminathan

Super Senior Champion	P. Mani	Serfojee House
Senior Champion	S. Ramasamy	Sullivan House
Intermediate Champion	G. Doraisamy	Serfojee House
Junior Champion	T. M· Nagarajan	-do-
Sub-Junior Champion	T. N. Subramanian	Daniel House
Beginner Champien	Mohd Farook	Sullivan Houae

1. NAGAMMAL CUP ·

Instituted by Sri. D. Ganapathia Pillai, Railway Broker in memory of his beloved mother award to the best house in Seniors SERFOJEE HOUSE.

2 SENGAMALAM CUP :

Instituted by Sri. P K V Natesa Chettiar, Municipal Councillor and Pro, Kamakshi Rice Mill, Tanjore in the name of his brother awarded to the Best House Intermediates SERFOJEE HOUSE

3. RANJITHAM CUP :

Instituted by Sri S. Bethanna Nadar, Pro. Ven Sangu Soap Nut Powder Factory, Tanjore in memory of his beloved daughter awarded to the best house in Juniors SERFOJEE HOUSE,

4 MARIAPPA CHETTIAR CUP ·

Instituted bo his Sons Sri. M Kuppusamy Chettiar and Sri. Govindarajan Chettiar, Betal & Commission Agent, Tanjore in memory of his father awarded to the best house in Sub-Juniors DANIEL HOUSE.

5. VENKATACHALA SAMI CUP :

Instituted by Sri. Natarajanmonickam, Contractor, Sivajinagar, Tanjore in memory of his grand-father awarded to the best house in Senior Relay SERFOJEE HOUSE.

6. LAKSHMI FURNITURE MART CUP :

Instituted by Sri, S. Venkatachalam Pillai, Prop Lakshmi Furniture Mart, Tanjore awarded to the best house in Inter Relay PICHAMUTHU HOUSE.

7. VIJAYARAGHAVAN CUP :

Instituted by Sri. K. S. Raju, General Merchant, Tanjore in the name of his son awarded to the best house in scoring the highest nunber of points in the sports SERFOJEE HOUSE.

St. Peter's High School, Tanjore.

INTER HOUSE TOURNAMENTS.

(1955—1956)

WINNERS LIST.

1. SENIORS :

Football	Winners	Pichamuthu house
Volleyball	,,	Sullivan
Basketball	,,	Pichaimuthu

2. JUNIORS :

Football	,,	Daniel House
,,	,,	Serfojee
,,	,,	Sullivan

Basketball	Winners	Sullivan
Softball	"	"

3. SUB-JUNIORS :

Football	"	Daniel
"	"	Serfojee
"	"	Pichaimuthu
Captainball	"	Daniel
Kho Kho	"	Pichimnthu

4. BEGINNERS :

Football	"	Daniel
Captainball	"	Serfojee
Kho Kho	"	Daniel
"	"	Pichaimuthu
"	"	Serfojee

1. ISSAC GNANAOLIVE SHIELD :

Instituted by A G. Charles in memory of his father awarded to the best house in games in Seniors SULLIVAN HOUSE,

2. THE GNANA SIRONMANIRAJ SHIELD :

Instituted by Sri. A. G. Charles C. E., in memory of his grand-father awarded to the best house in all games in Juniors SULLIVAN HOUSE,

3.

... ... awarded to the best house in all games in Sub-Junior PITCHAMUTHU HOUSE.

4.

. . .. awarded to the best house in all games in Beginner SERFOJEE HOUSE & DANIEL HOUSE

5. THE SIVANESAN CHAMPIONSHIP SHIELD :

Instituted by Sri. P Subramanian B. A , Prop King & Co Tanjore in memory of his brother awarded to the best house scoring the highest number of points in the Inter House Tournaments.

6. VARAGUNA PANDIAN CUP :

Instituted by Dr. V. K. Pandian, Govt Hospital Tanjore in the name of his father Dr. A. A. Varaguna Pandian ... awarded to the best house scoring the Highest number of points in sports and games taken together SERFOJEE HOUSE.

The School Chronicle.

(From 13-th June, 1955.)

14—6—'55 The school reopened after the Summer Vacation. Sri. S. Krishna Iyer, who had served the Institution in various capacities viz. Branch School Headmaster, Assistant Master and Clerk for well over forty years, retired from service after completing his 60 th year. He was a very loyal devoted and enthusiastic worker who contributed much to the development and progress of the School. We wish him a happy and peaceful retired life.

Sri. G. P. Dhanaraj was transferred from the East Gate Branch to the Palace School.

Sri. S. E. Ebenezer was appointed as an Assistant in the East Gate Branch.

16—6—'55 Sri. S. P. Ganesan was appointed as an Assistant in the East Gate Branch.

17—6—'55 Sri. G. Mallari Rao was appointed as a Clerk.

21—6—'55 Sr. K. G. Vedaraman, B. A. and Sri. S. Theodore, B. A. were appointed as temporary Assistants.

7—6—'55 Sri. Francis Samuel, B. A. and Sri. D. Venketaraman B. A., were appointed as temporary Assistants.

1—7—'55 Rabindranath Souyza was appointed as a temporory Craft Instructor.

27—7—'55 Election of members to the School Parliament.

8—8—'55 Sri. D. Venkataraman, B. A., resigned his job.

15—8—'55 About 32 members of the Staff left Tanjore on an Excursion to Dhanaskodi and Rameswarm.

22—8—'55 Sri S. Jagannathan, B. A., L. T., was appointed in the place of Sri D. Venkataraman

10—9—'55 The Preliminary Examination began to-day.

17—9—'55 The Michaelmas Holidays commenced.

6-10—'55 Re-opening of the school after the Michaelmas Holidays

29-10—'55 The School Scholarship Examination was held.

1-11—'55 Sri. S. Theodore, B. A., temporary Mathematics Assistant left the School and joined the Railway Service.

3-11—'55 Sri A. G. P. Easwaradas, B. Sc, temporary Science Assistant left the School to take up work elsewhere.

Sri S. P. Gnanadorai, B. Sc,. B, T., was appointed in his place on temporary basis.

5-11—'55 } Pupils of Form I-III of Palace School went on an Excursion to Madurai.

6-11—'55 } The East Gate Pupils went to Tiruchirappalli.

11-11—'55 Sri P. Paul Pandian B. A., was appointed in the place of Sri S. Theodore.

19-11—'55 } Pupils of Form IV went on an Excursion to Nagapattinam.

20-11—'55 } Pupils of Form V went to Madurai.

8-12—'55 The Annual School Sports were held to-day. Dr. V. K. Pandian presided.

10-12—'55 The Half Yearly Examination began.

22-12—'55 The School was closed for Chrismas Holidays.

9—1—'56 The School re-opened after the Christmas Holidays.

26—1—'56 The Republic Day was celebrated in great eclat. There was a Flag Hoisting ceremony in the Palace School premises, followed by distribution of sweets to pupils. There was a party for the Staff and their families in the afternoon.

27—1—'56 & 28—1—'56 The District Sports were held in our Palace Play-ground. The following trophies were won :—

WEST DISTRICT

Tournaments

1 Senior Basket - ball.
2. Inter Basket - ball.
3. Inter Soft - ball.
4. Parisutham Cup for the Best School in Games.

Sports :

1. Best School in the Senior Set in the West District.
2. Senior Relay.
3. Championship Medal in the Senior Class.
4. Arulanandasami Nadar Cup for the Best School in Sports.
5. Jothipandiyan. Cup for the best School in Games & Sports.

INTER-DISTRICT

Tournaments:

1. Intermediate Basket ball - Parisutham Shield.
2. Intermediate Soft ball - Israel Shield.

Sports:

1. Senior Relay Shield.
2. Staff Badminton Cup.
3. Hilton Brown Cup awarded to the Best School in Senior set.
4. Morin Shield awarded to the Best School in Seniors & Intermediates taken together.
5. Championship Medal in the senior Class.
6. Gopalaswami Trophy awarded to the Best Institution in Games & Sports.

Record Shields for winning the following Trophies for Three years Consecutively.

1. Morin Shield.
2. Relay Shield.
3. Hilton Brown Cup.

4—2—'56 The Tamil Mantram Examination was held.

7—2—'56 78 pupils sat for the Examination. President's address to the School Parliament.

11—2—'56 The School Excursion to Dalmiapuram. Four special buses were chartered for it. About 200 pupils and masters took part in it. The party visited Trichirappalli and Srirangam also.

28—2—'56 The Annual Declamation, Essay Music and Story - writing competitions were held.

29—2—'56 Our Competitors in the District Sports & Tournaments were felicitated.

30—2—'56 The School Annual Exhibition was held. There were 13 sections. Captain T. Murugaiyan, Principal of the Raja Serfogee College opened it.

3—3—'56 The 172-nd School Anniversary was celebrated. Dr. V. K. Pandian D. M. S., F D. S. (Lond) presided and Mrs. V. K. Pandian, gave away the prizes.

12—3—'56 The Annual Inspection of the School was conducted by Sri K. Mohanarangam, M. A., B. T., the District Educational Officer, on the 12-th, 13-th and 14-th March, 1956.

15—3—'56 The S. S. L. C. Public Examination Commenced to-day. 162 pupils appeared for the Examination.

20—3—'56 The 2-nd Parents' Day of the East Gate Branch School was celebrated to-day. Rev. A. Ezekiel, Chairman of the C. S I. High Schools Managing Commmittee, Tanjore presided.

27—3—'56 The Annual Examination commenced to-day.

10—4—'56 The School was closed for the Summer vacation.

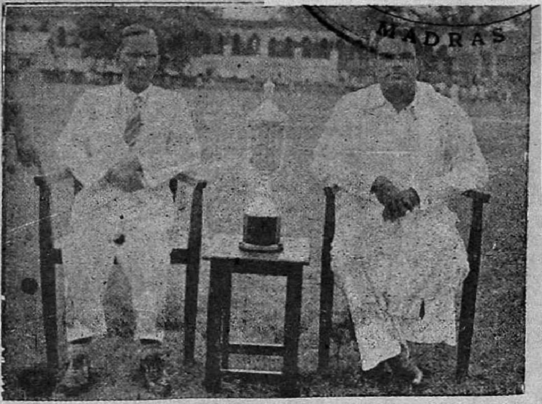

Sri P. K. V.Natesa Chettiar (Donor)

Sri M. Govindaraja Chettiar (Donor)

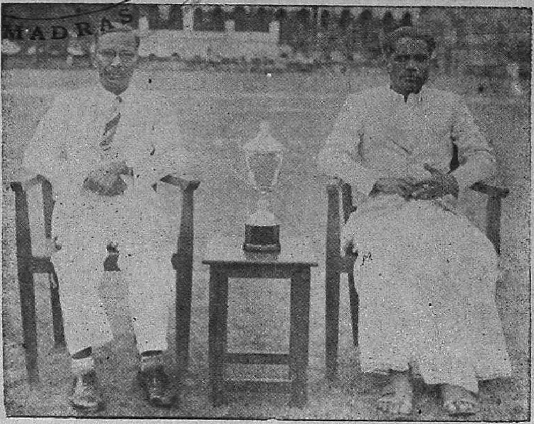

Sri Natarajamanicka Nattar (Donor)

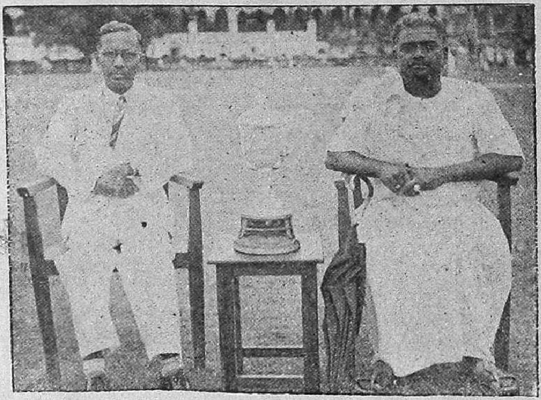

Sri D. Ganapathiya Pillai (Donor)

St. Peter's High School, Tanjore.

List of Boys who have been Declared Eligible for College Course in The S. S. L. C. Public Examination.

(1955)

1. A. Pasupathy
2 Shanmugham R.
3. Kaliaperumal P.
4. Ramanujam M.
5. Manickam G.
6. Ramadoss T.
7. Samiayyah A.
8. Dorairaj G.
9. Ganapathy N.
10. Govinda Rao T. H.
11. Joseph J D
12. Kaliaperumal P. V
13 Richard J
14. Santhanakrishnan V.
15. Selvaganapthy S. K.
16. Selvaraj A.
17. Veeraiyan R.
18. Venkateswaran V.
19. Amirthalingadoss V.
20. Arulendram H G S.
21. Immanuel F.
22 Gopalan G
23. Govindarajalu B.
24. Govindarajalu S.
25 Joseph S. P.
26. Raman S
27 Venkatachalam S.
28. Adaikkalam V.
29 Appandai
30. Austin Dhanasekeran I
31 Kesavanath G.
32 Krishnamurthy A M.
33. Kunjithapatham A.
34. Lakshmanasamy A.
35. Muthu V
36. Narayanan S.
37. Pondurengan M.
38. Rengarajan K. C.
39. Selvaraj S.
40. Standly D.
41. Sundaresan M.
42. Thirunavukkarasu N.
43. Ramachandran M. S.
44. Dorairajan M
45 Ernest D
46. Krishnamurthy K H.
47. Krishnamurthy T. K
48. Rejendran S.
49. Santhanam R.
50. Saravanan C.
51. Sobjon R.
52. Srirengan J
53. Govindan S.
54. Kanagasabapathy B.
55. Lavakumar V.
56. Chandrasekeran S.
57. Kannan J
58. Chinniah N.
59 Amirthalingam S
60. Govindarajan K. N.
61. Rajendran S
62. Abdul Gaffoor A.
63. Abdul Kader A.
64 Abdul Razak M.
65 Balachandran R.
66. Daniel A E
67 Ganapathy M.
68. Gulam Dastagir S.
69. Henry Bala S.
70. Johnson A.
71. Mahboob Sheriff M
72 Mohd Ismail N.
73 Rajaram K P.
74 Rajalingam M.
75. Rajagopalan S.
76. Ramadoss D
77. Rengarajan V
78. Santhanaraman B.
79 Shanmughasundaram R.
80. Thiagarajan G

St. Peter's High School, Tanjore.

List of Prize Winners for 1955-1956.

1. Prizes for General Proficiency:

FORM VI: (a) *The Marsh Gold Medel:* Awarded by the Marsh Medal Committee Tanjore, to the best by in the S, S. L C. Public Examination held in March 1955.

S. Raman.
V. Rengarajan.

(b) *The Isaac Daniel Gold Medel:* Awarded to the pupil in Form VI scoring the highest marks including Scripture in the Selection Examination.

C. Ambrose.

(c) *Pearce Prizes:* Awarded in commemoration of the late Mr. C. W. Pearce to the pupils who stand first and Second in the S. S. L. C. Public Examination

	1st prize	**S. Raman.**
	,,	**V. Rengarajan.**
	2nd prize	**R. Santhanam.**
FORM V:	1st prize	C. N. Natarajan.
	2nd prize	C. Ambrose.
IV:	1st prize	T. S. Krishnan.
	2nd prize	R. Ramamurthy.
III:	1st prize	G. Seetharaman.
	2nd prize	R. Sarangapani.

II :	1st prize	S. Dakshinamurthi
	2nd prize	N. Aravamudhan
I :	1st prize	R. Selvaraj
	2nd prize	V. Chandrabalan
CLASS V :	1st prize	T. Ramachandran
	2nd prize	P. Jayapal
IV :	1st prize	P. Muthuvel
	2nd prize	K. Soundarajan
III :	1st prize	R. Kaliamurthy
	2nd prize	P Sambandam
II :	1st prize	A. Sirajudeen
	2nd prize	R Parthasarathy
1 :	1st prize	R. Padmanabhan
	2nd prize	A. Mohamed Kasim

2. *Prizes for Special Subjects* :

(a) ENGLISH : Shanmugam Pillai Prize awarded by the Shanmugham Pillai Memorial Fund Committee to the boy who stands first in the S. S. L. C. Public Examination :

V. Rengarajan.

(b) TAMIL: The Daniel Chellappa Prize: awarded by the Rt. Rev. D. Chellappa, the Bishop of Madras, in memory of his late father who was an old boy of St. Peter's and a Sub-Judge, to the boy who stands first in Tamil in the S. S. L. C. Public Examination.

S. Raman.

(c) GEN. MATHEMATICS: Swaminatha Ayyar Prize: awarded by Mr. S. Krishna Iyer (in memory of his late

father) to the boy who stands first in General Mathematics in the S. S. L. C. Public Examination

S Rajendran.

(d) COMPOSITE MATHEMATICS: Govindasamy Pillai Prize: awarded by Sri. M. Govindasami Pillai, Proprietor, Daylight Soap Works, Tanjore, to the boy who stands first in Composite Mathematics in S. S. L. C. Public Examination.

S. Raman.

(e) GENERAL SCIENCE: Doraisami Prize awarded by Mr. T D Mahalingam Pillai B. A., B. L. in memory of his father Dr. T. N. Doraisami Pillai, to the best boy in General Science in the S. S. L. C. Public Examination.

S. Raman

R. Santhanam

(f) SOCIAL STUDIES: Dandapani Prize: awarded by Sri D. Rajarajeswaran Pillai, B. A. B. L., Advocate Tanjore in memory of his late father Mr. Dandapani Pillai, Sub-Judge, to the boy who stands first in Social Studies in the S. S. L. C. Public Examination.

A. Abdul Khader.

3. *Prizes for Declamation*:

Pichaimuthu Prizes: Instituted by the Saraswathi *Lodge, K. Kudi, Tanjore, in memory of the* late Mr. A. G. Pichaimuthu, the first Headmaster of this Institution:

FORM VI	1st prize	V. Panchanathan VI-A
	2nd prize	R. Kittappa VI-D
V	1st prize	A. P. Balasubramanian IV-D
	2nd prize	D. Inayathullah Sheriff V-E
IV	*1st prize*	*C. Govindarajan IV-D*
	2nd prize	R. Sarangapani IV-A
III	1st prize	N. Aravamudhan III-A
	2nd prize	N. Seshadri III-B
II	1st prize	V. Subramanian (East Gate) [II-A
	2nd prize	H. Govindarajan II-A
I	1st prize	V. Anantharaman, I-A
	2nd prize	R. Viraraghavan (East Gate) I-B

4. *Prizes for Tamil Essay-Writing*:

(a) Govindasami Prizes: awarded by Dr. N. G. Srinivasalu Naidu, in memory of his father to the two best essayists in each of Forms IV to VI.

FORM VI	1st prize	V. Panchanathan VI-A
	2nd prize	C. N. Natarajan VI-A
V	1st prize	T M. Shanmugham
	2nd prize	R. Kannappan V-C
IV	1st prize	G. Seetharaman IV-A
	2nd prize	C Govindarajan IV-D

(b) Muthukumara Moopanar Prizes: awarded by Mr. V. Satchithanandha Moopanar in memory of the late Mr. Muthukumara Moopanar, a Professor of St. Peter's College, to the two best essayists in each of Forms I to III.

FORM III	1st prize	K Babu III-A
	2nd prize	S. Nagarajan III-A (East Gate)
II	1st prize	H. Govindarajan II-A
	2nd prize	V. Chandrabalan II-B (East Gate)
I	1st prize	C. Radhakrishnan I-A (East Gate)
	2nd prize	A. Kamal Batcha I-A ,,

5. *Prizes for English Hand-Writing:*

Lamb Prizes: awarded by the Rev. G. H. Lamb M. A., former Manager, St. Peter's High School Tanjore, to pupils of Forms IV to VI with the best English hand-writing.

FORM VI	1st prize	S. Rajagopalan VI-A
	2nd prize	K. Narayanasami VI-C
V	1st prize	R. Parthasarathy V-A
	2nd prize	S. Spurgeon V-B
IV	1st prize	S. Murugaiyan IV-A
	2nd prize	R. Vilvasekaran IV-E

6. *Prizes for Music:*

Rengamany Prize: awarded by Mr. T. D. Mahalingam Pillai, B.A., B.L., in memory of his daughter.

Carnatic Music:	1st prize	R. Neelamegam III-A
	2nd prize	R. Subramanian III-B

Hindustani Music: 1st prize G. Noor Ahmed Cl. 4 (East Gate)
2nd prize V. Meenakshi-sundaram VI-D

7. *Prizes for Story-Writing Competition*:

(a) English: Two prizes are awarded for story-writing in English in Forms IV to VI combined:

1st prize D. Victor Ananthakumar IV-B

2nd prize S. Simon VI-A

(b) Tamil: Two prizes are awarded for Story-writing in Tamil in Forms IV to VI combined, and two prizes for Forms I to III.

(i) Forms IV to VI: 1st prize M. Srinivasan VI-B
2nd „ C. N. Natarajan VI-A

(ii) Forms I to III: 1st prize J. Ananthavijayam III-A
2nd prize T. A. Duraisamy II-A

8. *Proficiency Certificates in Scouting for Out-Going Pupils*:

1. Paramasivam V. VI-A
2. Rengarajan D. VI-A
3. Srinivasan S. VI-A

சிதறிய முத்துக்கள்

தொகுப்பு: **இரா நாராயணசாமி**

ஆறும் படிவம், "இ" பிரிவு

"மனிதனுடைய மூளை ஒவ்வொன்றும், ஒரு பெரியவயல்; அதில், இயற்கையானது, எண்ணங்கள் என்ற விதைகளைத் தூவுகிறது; பயிர் வளருதல், அதன் அழகு ஆகியவை, சூழ்நிலை. சிந்தனை என்கின்ற மண்ணையும, எருவையும் பொறுத்திருக்கின்றது." — **பேரறிஞன் இங்கர்சால்.**

"மனிதன் பயன் இன்றி அழியக்கூடாது" — **மார்க்சிம் காசிர்க்கி.**

"ஒழுக்கம் என்பது, போர்க்களம் போன்றது; அதில் வாழ வேண்டுமெனில், நாம் மானத்தோடு போராட வேண்டியிருக்கிறது." — ரூசோ.

"சிந்திக்கத் தெரியாதவன் மனிதனல்ல; தெரிந்தவனே மனிதன்." — பெரியார், ஈ. வே. ரா.

"நாட்டு நலம் பெருக, வீட்டிற்கோர் நூல் நிலையம் தேவை." — **அறிஞர் அண்ணா.**

"இயற்கையைத், துருவி ஆராயவே மனிதன் பிறந்தான்; கண் மூடிக்கிடக்க அல்ல!" — **ஸ்டாலின்.**

"உன் மனத்திற்கு ஊறு வாராமல் நடந்து கொள்; இல்லையேல் உன் வாழ்வையே ஒழித்துவிடு!" — ஷேக்ஸ்பியர்

"வேலை செய்யாமல் சாப்பிடுகிறவன் மனித இனத்தின் கொடிய திருடன்" — மகாத்மா காந்தி.

"உடை, உள்ளம, சிநதனை, செயல் எல்லாவறறிலும் தூய்மை நிறைந்தவனே உண்மை மனிதன்!" — இரஷ்யக்கவி, செகாவ்.

"குறிக்கோள் இல்லாத மனிதன் திசையறியாத கப்பலை ஒப்பான்!" — புரட்சிககவி ஷெல்லி.

"நூல் நிலையமே இக்காலத்தின், பல்கலைக் கழகம்" — கார்லைல்

"அறிவாளியின் கையிலுள்ள எழுதுகோலின் மையின் கறையே, போர் வீரனின் கையிலுள்ள குருதிக் கறையை விடப பெரியது!" — முகமதுநபி.

" ஒருவனது வாய்ப்பேச்சைக்காட்டிலும், அவனது மௌனமே அதிகமான எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கும்."
— ஷேக்ஸ்பியர்.

" மனிதனுக்குச் சிறப்பைத்தரும் குணங்களில், தைரியமே சிறந்தது."
— மா வீரன் நெப்போலியன்.

" உறுதியைப்போல் உழைப்பும் இருந்தால் வெற்றி நிச்சயம்!"
— வங்கச் சிங்கம், சுபாஷ் போஸ்

" உற்றுழி உதவியும், உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே."
— புறநானூறு.

' சோம்பேறியின் மனம், தீய எண்ணங்களுக்குப் பிறப்பிடம்."
— முதுமொழி.

" முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு."
— திருவள்ளுவர்.

விகடத் துணுக்குகள்.

சு. விவேகானந்தன்
6-ஆம் படிவம் "அ" பிரிவு

பாட்டி :— ஏண்டா! கழுத்திலே மரக்கிளையைத் தூக்கிக் கொண்டு வருகிறாய்?

பேரன் :— இல்லை பாட்டி "செல்வர்க்குரியது செழுங்கிளை தாங்குதல்" என்று வாத்தியார்தான் சொன்னார்.

* * * * * *

ராமு :— சோமு! ஏண்ட இப்படி பொடி போடறே?

சோமு :— உனக்கென்னடா தெரியும், "பொடி போடா மூக்கு புண்ணியம் செய்யா மூக்கு" என்று பெரியவர்களே கூறியுள்ளார்கள்.

* * * * * *

பெரியவர்கள்: — என்னய்யா! பவுன்மாதிரி பொடியை நிறுக்கிறே.

கடைக்காரன் :— இது பவுன் மார்க் பொடிதானுங்க!

* * * * * *

பையன்கள் :— (வாத்தியாரிடம்) சார்! கோபு பெஞ்சிமேலே யெல்லாம் ஏறி ஏறி குதிக்கிறான்.

வாத்தியார் :— ஏண்டா கோபு பெஞ்சிமேல் ஏறிக் குதித்தாயாமே?

கோபு :— ஆம் சார்; நீங்கள்தானே காலையில் என்னைக் குரங்கு என்றீர்கள்!

விடு கதைகள்.

எஸ். ஸ்பர்ஜன்
(ரு. படிவம். (ஆ பிரிவு)

1. ஆதித்தன் கோபத்தால் அவனியின்றுமே பிரிந்து.
அகன்ற வெளியே திரிந்து அரூபியாகி
கோபமது தீர்ந்து குளிர்ந்தவுடன்
குணங் கொண்டு உருப் பெற்று
போன விடமே திரும்பும் பொருள் என்ன? (தண்ணீர்)

---

2. ஏழு அரங்குகளுக் குள்ளே உள்ள பெண்ணே! நீ
என்னென்ன செய்தால் வருவாய்?
பன்னீர் தெளித்து, திருநீறுபூசி, ஒரு
திரி, திரித்தால் வருவேன். (வாகு)

---

3. சின்னப் பெண்ணும் சின்னப் பிள்ளையும்
சிரித்துக் கட்டின தாலி — அதை
சிக்கில்லாமல் எடுப்ப வர்க்குச்
சென்னைப் பட்டினம் பாதி. (தூக்கணங்கூடு)

---

4. செக்கச் சிவந்திருக்கும் செந்துருக்கப் பொட்டுமல்ல
ஈரத்தில் தோன்றுமது இந்திரக் கோபமென்பர்
(வெல் வெட் பூச்சி)

---

5. மஞ்சள் குருவியின் நெஞ்சைப் பிளந்தேன்
மகா தேவனுக்கு பூஜை கொடுத்தேன் (வாழைப்பழம்)

---

6. சுற்றிலும் நாற்று
ஊடே ஊற்று (தேங்காய்)

---

7. ஒற்றுக் கேட்டு ஊரெல்லாம்,
சொல்லுவான் யார்? (ஒலிபெருக்கி)

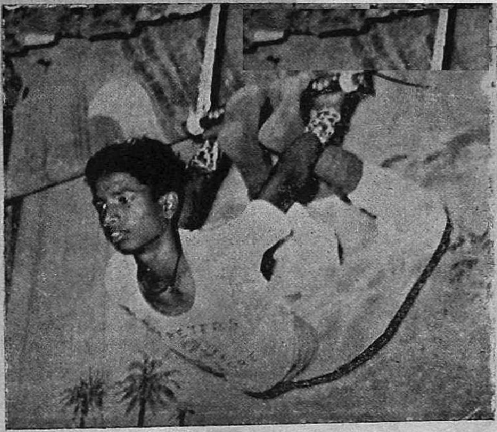

Parents' Day Celebration — (East Gate)
Physical feet.

Sri S. Venkatachalam Pillai (Donor)

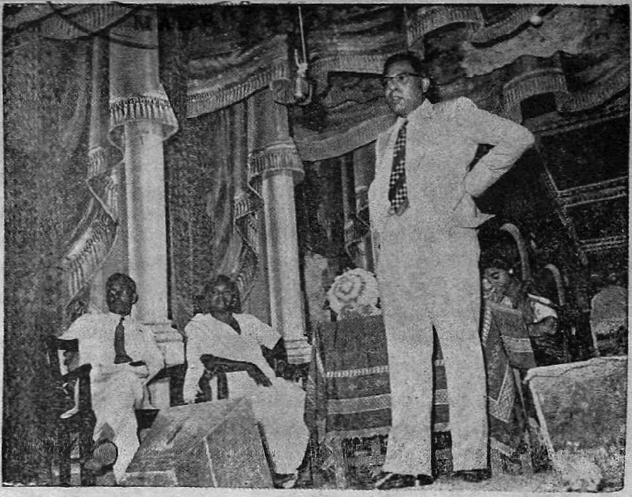

School Anniversary — Dr. V. K. Pandian delivering the Presidental Address.

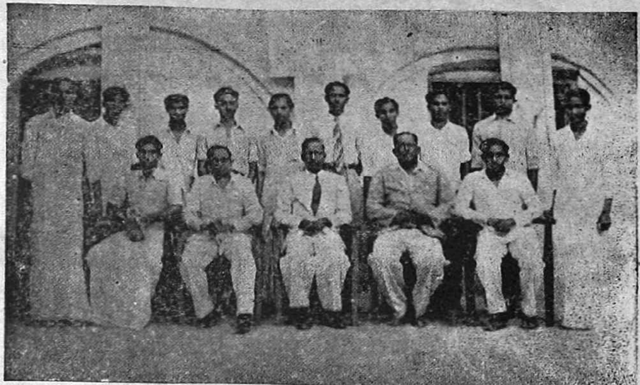

School Cabinet.

தமிழ்க் கதைப் போட்டி.

J. ANANTHAVIJAYAN,
III-Form. "A" (Palace)

ஆங்கிலேயனும் நம் நாட்டு கிராம வாசியும்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியா தேசம் ஆங்கிலேயரிடம் அடிமைப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலேயருக்கு ஒரு சட்டம் நமக்கு ஒரு சட்டம் என்று இருந்தது. ஆங்கிலேயர்கள் தாங்கள் ஆட்சி புரிபவர்கள் என்றும், நம் சோதரர்கள் அடிமைகள் என்றும் இருந்தது. நம் கதை இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் சென்னையில் நடந்த விஷயம்.

சில ஆண்டுகளுக்குமுன் ஒரு கிராமத்தில் ஓர் கூலிவேலைசெய்யும் இளைஞன் இருந்தான். கிராமங்களில் பொதுவாக அறுவடை செய்த பின்னர் கிராம மக்களுக்கு வேலை ஒன்றும் இராது. அக்காலங்களில் அவர்கள் கோயில் உற்சவங்கள், சுற்றத்தார், உறவினர் கல்யாணங்கள் முதலிய விஷயங்களுக்காகப் பக்கத்து பெரிய ஊருக்குச் செல்லுவது வழக்கம். அது போன்று நமது இளைஞனும் சென்னைக்குச் செல்வது என்று நிச்சயித்தான்.

ஒரு நாள் நல்ல வேளையில் பக்கத்து ஊருக்குச் சென்று ரயிலேறி சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தான். அவனுக்கோ சென்னை புதியது. துணைக்கு ஒருவரும் இல்லை. அவனோ கூலி. அதனால் அவனிடம் பணம் இல்லை. ஆதலால் அவன் சென்னையை கால் நடையாகவே தன் மனம் போகும் வழிகளில் சென்று களித்துத் தீர்வது சாலச் சிறந்தது என்று எண்ணினான்.

காலை முழுவதும் சென்னையில் அலைந்து, திரிந்துவிட்டு மாலை கடற்கரைக்குச் சென்றான். அங்கு அன்று காலை கப்பல் வந்து நங்கூரம் பாய்ச்சி நின்றது. கப்பலில் இறங்கிய பலருள் ஒரு ஆங்கிலேயனும் ஒருவன். அவனுக்கும் ஊர் புதியது. பேசும் மொழியும் தெரியாது. ஆதலால் தனக்குத் துணை யாராவது இருந்தால் தேவலாம் என்றெண்ணிச் சுற்று முற்றும் பார்த்தான். அவனுடைய பார்வை அவ் விளைஞன் மேற்பட்டது. உடனே ஆங்கிலேயன் அவ்விளைஞனைத் தன்னிடம் வரும்படி ஜாடை செய்தான். உடனே இளைஞன் துரை கூப்பிடுகிறார் என்று எண்ணியும் துரையின் சுமையை தூக்கினால் கூலி அதிகம் கிடைக்குமென்று எண்ணியும் அருகிற்சென்றான்.

இருவரும் சில வீதிகளைக் கடந்த பின் ஒரு வீதியில் ஒரு அழகான பங்களா இருந்தது. துரை "இது யாருடையது" என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டார் அவர் கேட்டதை இளைஞன் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இருந்தும் தன் கிராமபாஷையில் "தெரியல்லே சாமி" என்று பதிலுரைத்தான். துரை மேலும் நடந்து சென்றார்.

சிறிது தூரம் சென்ற பின் ஒரு கல்யாண ஊர்வலம் வந்தது. துரை "அது என்ன" என்று கேட்டார். மறுபடியும் இளைஞன் "தெரியல்லேசாமி" என்றான். பிறகு சிறிது தூரம் சென்ற பின் இடுகாட்டுக்குத் தூக்கிச் செல்லும் பிணம் ஒன்று சென்றது "இது என்ன" என்று துரை கேட்டார். மறுபடியும் இளைஞன் "தெரியல்லே சாமி" என்றான்.

துரை மகனார்க்கு ஆத்திரம் வந்துவிட்டது. இளைஞனைத் திட்டி உதைத்துச் சென்றார் ஆனால் இளைஞன் வாளாயிருப்பானா? இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை இட்டனர். தெருவில் கூட்டம் கூடி விட்டது. கூட்டத்தில் சிலர் என்னவென்று விசாரித்தார்கள். இளைஞன் நடந்ததைக் கூறினான்.

சிலர் ஆங்கிலேயனைக் கேட்டார்கள். அதற்கு ஆங்கிலேயன் கூறினான் "நாங்கள் இருவரும் வந்து கொண்டிருக்கையில் ஓர் பங்களாவைப் பார்த்து இது யாருடையது' என்று கேட்டேன் தெரியல்லே சாமி என்றான் பின்னர் ஊர்வலத்தைப் பார்த்து 'இது என்ன' என்று கேட்டேன். அதற்கும் தெரியல்லே சாமி என்றான் பிறகு, பிணம் போய்க்கொண்டிருந்ததை 'யாருடைய பிணம், என்று கேட்டேன், அதற்கும் அதே பதிலையே கூறினான். கோபாலசாமி, ராமசாமி, கோவிந்தசாமி என்பது போன்று தெரியல்லே சாமி என்று ஓர் பணக்காரர் உண்டு என்று முதலில் எண்ணினேன். பிறகு அவர் ஊர்வலம் சென்றார், பின்னர் சிறிது நாழியில் அவர் இறந்து விட்டார்" என்று என்னிடம் அளவு கடந்த பொய் சொல்லுகிறான் என்றார்.

கூட்டத்திலுள்ளவர்கள் கொல்லென சிரித்தார்கள். துரை மகனார்க்குக் காரணம் புரியவில்லை. கோபம் மட்டும் முன்னிலும் பன் மடங்கு வந்தது.

கூட்டத்தில் ஒருவர் அதன் பொருளை விளக்கினார். பிறகு அவ் விளைஞனிடம் துரை மகனார் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு கூலி கொடுத்து அனுப்பினார்.

தமிழின் மறுமலர்ச்சி.

தஞ்சை நகர ஆசிரியர் கழகத்தில்
பேச்சுப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற
வீ. பஞ்சநதம் பேசியது

அறிவுசால் தலையீர்! ஆண்மை மிக்கப் பெரியீர்! தகைமைசால் தோழர் தோழியர்களே! உங்கள் யாவருக்கும் முதற் கண் என் வணக்கம்.

இவ் அறிவு வாரக் கூட்டத்திலே செறிவு மிக்கப் பொருள் கொடுத்து நம்மை ஊக்குவித்தலை எண்ணும்போழ்து உளம் வரவேறகிறது, உடன் மகிழ்வெய்துகிறது.

தமிழின் மறுமலர்சசி. வரவேற்கத்தக்கது, வாழ்வில் ஒவ்வொருவனும் உய்த்து உணர்ந்து தொண்டாற்றத்தக்கது. தமிழ்த் தாயின் வளர்ச்சி! ஆம் பெற்றெடுத்த பெண்ணுளின் வளர்ச்சி! பாலூட்டி பண்பொடு வளர்த்த தமிழ்ப் பாவையின் மறுமலர்ச்சி... அத் தமிழணங்கு பெற்ற நாம், தம் தாய்க்குச் செய்யும் தொண்டாம். அவள் எதை விரும்புகின்ருள்? அவள் தம் வாழ்விலே மறுமலர்சசிகாண விழைகின்ருள். மக்களின் கடமை தானே! அவள் பெற்ற ஒவ்வொரு மகனின் கடமை. மகளின் கடமை.

தமிழ்த் தாயின் பெருமையை ஈண்டுச சிறிது நோக்குவோம். 'வானமளநததனைத்து மளநதிடும் வண்மொழி' வானமறிந்த தனைத்து மளந்திடும் வளர்மொழி' என்று கூறுகின்ருர். ஆம் .. வானம மற்றைய எல்லாவறறினும முதன்மையானது. விரிந்து அகன்றது, எல்லாவறறையும தமமுள அடக்கி அளந்து வைத்திருபபது, எல்லாம் தோன்றக் காரணமாய் உளது. எனவேதான் தமிழையும் வானமறிந்ததனைத்து மளந்து வளர்மொழி என்ருர். வளரும்... வளாச்சியுறும் ஐயப்பாடில்லை. அற்றைய நிலையில் சங்க காலத்திலே நம் தமிழானது மிகக சிரோடும் சிறப்போடும் விளங்கியது.

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன்
புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருபபிலே இருந்து வைகை
ஏட்டிலே தவழ்ந்த பெண்ணுள்

என்று பிறர் புகழும் நிலையில் வாழ்ந்தது. ஆனால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே நம் தமிழ் மணிமுடியிலே இருந்து மாண்போடு விளங்கியதா? இல்லையே! மணிமுடியிலே உள்ள மாணிக்கம் மண்ணிலே உருண்டு கிடத்தற் போன்ற நிலையை அல்லவா எய்தியது. அன்று அந்நியனான ஆங்கிலேயன் நம்நாட்டை அடிமைப் படுத்திய அக்காலத்து சிறப்போடு வாழ்ந்த நம் தமிழ் சீரழிந்து கெட்டது. ஆனால் இற்றைய நிலையில்.... நம் குடியரசு நாட்டில் வளரும்... வளர்ச்சியுற்றோங்கும்.

வளர்சசிக்கு ஆக்கம். *வளரும் தமிழுக்கு ஆக்கம் இன்றி யமையாதது தான் என்ன ஆக்கம்? மொழியானது மறுமலர்சசி யடைய வேண்டுமாயின், மலர வேண்டுமாயின் மக்களின் உள்ளம் மலரவேண்டும். அவர்கள் குறுகிய அறிவு விரிவடைய வேண்டு மாயின் நமமக்கட்குத்*

தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழிபோல சுவடிச்சாலை
சாவகலா சாலையைப்போல் எங்கும் வேணடும்
தமிழிலில்லா பிறமொழிநூல அனைத்தும் நல்ல
தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல வேணடும்

இம முறையிலே நோககுமிடமெல்லாம் தமிழ் எதிரொலித்தால்... நடைமுறையிலே தமிழை நாத்தனமாடச செய்தால் வளர்சசி யுறும். நடைமுறை என்ற அளவிலே நம் தமிழானது தொடக்கப்பள்ளி முதற்கொண்டு, உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி அனைத்திலும் அந்தந்த நிலமொழியிலேயே பாடம் புகட்ட வேண்டுமென்று அரசியலார் திட்டமிட வேண்டும்.

என்னருந் தமிழ்நாட்டின்கண் எல்லோரும கல்விகற்று
பன்னருங் கலைஞானத்தால பராக்கிரமத்தால் அன்பால
உன்னத இமயமலைபோல் ஓங்குகீர்த்தி எய்தினாரென்று
பண்வந்து காதிற்பாயப பருகுமநாள் எந்தநாளோ ?

என்று அங்கலாயும் கவிகளின் எண்ணம் ஈடேற நாம் பாடுபட வேண்டும். தமிழ் மறுமலர்சசி அடைய வேண்டுமாயின் இறவாப் புகழ்படைத்த தமிழ் நூற்களை காலத்திற்கு ஏற்ப எழுதப் படவேண்டும். தமிழிலே இல்லாத பிறமொழி நூல் அனைத்தையும் தமிழிலே மொழிபெயர்த்து மக்கட்கு வாசிக்கத் தரல் வேண்டும். நம் நாட்டு அறிஞர் பெருமக்கள், வையத்தின் பழ நிலவை, வாழ்விற்குப் புத்துணர்வை, ஐயத்திற்கு அறிவொளியான தமிழை, துறைதொறும் அழகு காண மேல் நாட்டிற்குச் சென்றுவர வேண்டும். தமிழில் இல்லாத பல இலக்கியக் கலைச் சொற்களை

பல இவண் கொண்டுவர வேண்டும். நம் நாட்டிலே அறிஞர் சுவையை நிறுவ வேண்டும் அறிவு செறிந்த கருத்துக்களைத் திங்கள் தோறும் தருதல் வேண்டுமெனத் திட்டமிட வேண்டும். தமிழிலே பல மொழி பெயர்ப்புகள் வேண்டும். தமிழ் வளர்ச்சி யின் பொருட்டு அரசியலிலே அரசியல் புலவர் இருந்தார்கள். ஆனால் இற்றைய நிலையில் நீக்கி விட்டார்கள். அவ்வாறில்லாமல் முன்னிருந்தது போல் அரசவைப் புலவர்கள் வேண்டும். முத் தமிழாகிய இயற்றமிழ், இசைத் தமிழ், நாடகத் தமிழ் நாட்டிலே முன்னேற வேண்டுமாயின் நாடகத்தில் நம் மக்கள் நாட்டங் கொள்ள வேண்டும்.

தோழர்களே! இந்நிலையில் மட்டும் தமிழ் வளர்ச்சியடைந் தால் வளர்ச்சியுற்றதாகா. நம் தமிழானது அரசியல் மொழியாக, அரசியல்சால் வரிசையுறு சட்ட மன்றின் மொழியாக, வையமறி மொழியாக, திருமலிந்த தமிழ் மொழிதான் ஆகவேண்டும். இவ் வாறு ஆட்சி மொழி நமதானல் வீட்சியின்றி முன்னேறும். மேலும் நம் நாட்டிலே "தமிழாய்ந்த தமிழன்தான் தமிழ் நாட் டின் முதலமைச்சராய்த் தருதல் வேண்டும்." நாட்டிலே அந்நாட் டானுக்குரிய மொழி வீட்சியுறுமாயின் அந்நாடே வீட்சியுறும். தமிழ் உயர்ந்தால் தமிழ்நாடு தானுயரும், அறமும் ஓங்கும். இமயமலைபோல் உயர்ந்த எந்த நாடும் தம் தாய்மொழியிலே தாழுமாயின் வீட்சியுற்று அழிந்துபடும். ஐயமில்லை.

அன்றோர் நாள்: மேனாடுகளிலே எழுதப்பட்ட புதிய புதிய விஞ்ஞானங்கள் தமிழிலே இல்லை. அக்கலைச் சொற்களைத் தமி ழிலே கூறவும் வேண்டிய கலைச் சொற்கள் கிடைக்கவில்லை. இந்த தாழ்ந்த நிலையில் தமிழ் இருந்தால் இறந்து படும் என்று ஒரு பேதை சொல்லக் கேட்டேன்,

'என் அருமை மக்களே உலகில் நிகரில்லாத நிலையில் வாழ்ந் தேன். இன்று உங்களை மக்களாகப் பெற்றெடுத்தேன். எனக்கு இந்தப் பழிவந்து சேரலாமா? இந்நிலையில் நான் இறந்துபடின் நீங்கள் தமிழ் மக்களெனக் கூறித் தரணியிலே வாழ வழிதான் உண்டா? எண்ணிப் பாருங்கள்... நீங்களும் அவர்களைப்போல் செல்வச் சீரோடு நிகரில்லாத நிலையில் வாழக் கூடாதா? சற்றே சிந்தித்துப் பாருங்கள்?... இதோ

சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் — கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்.

என்று தமிழன்னை கூறுவதாக பாரதியார் கூறுகின்றார். அந்நாள் பொன்னாள்.

எனவே அருங்கலைகளை மொழி பெயர்த்தலும், அழியாப் புகழை அளிக்கும் புதுக்கலை நூல்களை இயற்றலும் பயன் தராமல் பொழுதை வீணாக்கும் பழங்கதைகளைப் படித்து எடுத்துச் சொல்வதை விடுத்து, பிறநாட்டு அறிஞர்கள் போற்றத்தக்க கலைப்பணியே தமிழ் மலர்ச்சிக்குத் தொண்டாம். அப்போது காணலாம் தப்பாது மலர்ச்சியை... மலரும்... மலர்ந்து மணமும் வீசும்.

ஒருவானில் பன்னிலவாய் உயர்தமிழப்
பெண்களெலாம் எழுக! உங்கள்
திருவான செந்தமிழின் சிறுமையைத் தீர்ப்போம்.
பகர்கின்ற செந்தமிழின் பழியை நீக்கப்
பெண்ணினமே பறந்து வாரீர்!
நீங்கள் மட்டுமல்ல!

எதுசெய்ய நாட்டுக்கு எனத்துடிக்கும் சிங்கமே
இன்றே .. இன்னே
புதுநாளை உண்டாக்கித் தமிழ்க் காப்பாய்
புத்துணர்வைக் கொணர்வாயீங்கே
அதிர்ந்தெழுக!
தண்டூன்றும் முதியோரே!

தமிழ்த் தொண்டென்றால் இளமைதனை எய்தீரோ?
உரம்பெய்த செந்தமிழ்க்கு ஒன்றீங்கு நேர்ந்ததெனை
உரைக்கக் கேட்டால்
நரம்பெல்லாம் இரும்பாகி நனவெல்லாம்
உணர்வாகி
கொண்டகுறை தவிப்பதற்குக் குதித்துவாரீர்!
தமிழே வேலாகவும்...பகுத்தறிவே கேடயமாகவும்... சாக்காடே இன்பமாகவும் கொண்டு தமிழ் மறுமலர்ச்சி செய்வோம்.

வருவீர்! வருவீர்!!

வணக்கம்.